

UNIVERZA V LJUBLJANI, BIOTEHNIŠKA FAKULTETA
Jamnikarjeva ulica 101
1000 Ljubljana
(v nadaljevanju: naročnik)

v sodelovanju z

ZBORNICO ZA ARHITEKTURO IN PROSTOR SLOVENIJE
Vegova 8
1000 Ljubljana
(v nadaljevanju: ZAPS)

OBVESTILO O IZIDU IN ZAKLJUČNO POROČILO

JAVNI, PROJEKTNI, ENOSTOPENJSKI NATEČAJ ZA IZBIRO STROKOVNO NAJPRIMERNEJŠE REŠITVE ZA:

DOZIDAVA BIOTEHNIŠKE FAKULTETE (UL)

Ljubljana, februar 2022

1. KAZALO

1. KAZALO.....	2
2. OBVESTILO O IZIDU NATEČAJA	3
OBVESTILO O IZIDU.....	3
OBRAZLOŽITEV	5
Pravni pouk:	10
3. ZAKLJUČNO POROČILO O DELU OCENJEVALNE KOMISIJE IN NATEČAJNIH ELABORATIH	11
3.1. Namen in cilj natečaja	11
3.2. Predmet natečaja.....	11
3.3. Ocenjevalna komisija	13
3.4. Povzetek sej ocenjevalne komisije	14
3.5. Merila za ocenjevanje	16
3.6. Splošno poročilo o prispelih elaboratih in delu ocenjevalne komisije.....	17
3.7. Poročilo o nagrajenih natečajnih elaboratih.....	22
3.8. Poročilo o preostalih natečajnih elaboratih.....	35
3.9. Podpisi ocenjevalne komisije k zaključnemu poročilu.....	47

2. OBVESTILO O IZIDU NATEČAJA

UNIVERZA V LJUBLJANI, BIOTEHNIŠKA FAKULTETA

**Jamnikarjeva ulica 101
1000 Ljubljana**

Številka: 401-5/2021-19

Datum: 28. 2. 2022

V skladu z 90. in 100. členom Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18, v nadaljevanju: ZJN-3), v povezavi s 65. členom Pravilnika o javnih natečajih za izbiro strokovno najprimernejših rešitev prostorskih ureditev in objektov (Uradni list RS, št. 108/04, 114/06 – ZUE, 33/07 – ZPNačrt, 57/12 – ZGO-1D, 61/17 – GZ in 61/17 – ZUreP-2, v nadaljevanju: Pravilnik), vam posredujemo

OBVESTILO O IZIDU

javnega, projektnega, enostopenjskega natečaja za izbiro strokovno najprimernejše rešitve za:

DOZIDAVA BIOTEHNIŠKE FAKULTETE (UL)

Ocenjevalna komisija je sprejela odločitev o dodelitvi nagrad in priznanj:

1. NAGRADA

Natečajni elaborat z delovno številko: 6, šifra natečajnika: R12L7

AVTORJI:

Marko Primažič, mag. inž. arh.

Igor Primažič, univ. dipl. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Stanislav Udovč, univ. dipl. inž. grad., konzultant za konstrukcijo

Jernej Radakovič, mag. inž. grad., konzultant za promet

Andrej Sešlar, univ. dipl. inž. str., konzultant za strojne inštalacije

Mitja Lisec, univ. dipl. inž. el., konzultant za elektroinštalacije

Rajko Kranjc, dipl. var. inž., konzultant za požarno varnost

2. NAGRADA

Natečajni elaborat z delovno številko: 10, šifra natečajnika: B97C0

AVTORJI:

Ambrož Bartol, mag. inž. arh.

Dominik Košak, mag. inž. arh.

Miha Munda, mag. inž. arh.

Rok Staudacher, mag. inž. arh.

Matevž Zalar, univ. dipl. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Mojca Mlinar, mag. inž. arh.

Bojan Mehle, univ. dipl. inž. str. – konzultant za strojne instalacije

Marko Pavlinjek, univ. dipl. inž. grad. – konzultant za gradbene konstrukcije

Aleš Hudernik, univ. dipl. gosp. inž. – konzultant za požarno varnost

3. NAGRADA

Natečajni elaborat z delovno številko: 5, šifra natečajnika: 57819

AVTORJI:

STRIP LAB d.o.o.

asist. Vid de Gleria, univ. dipl. inž. arh.

asist. Jure Henigsman, mag. inž. arh.

Petra Zoubek, štud. arh.

Saša Štuhec, mag. inž. arh.

Žan Ketiš, štud. arh.

Manca Starman, mag. inž. arh.

SDR, Jure Sadar s.p.

Jure Sadar, mag. inž. arh.

Danilo Silan, štud. arh.

Krajinska arhitektura

Urška K. Škerl, MA Arch. Urb.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Edvard Mandič, univ. dipl. inž. arh., sodelavec za področje laboratorijske tehnologije, BiroArcus d.o.o.

dr. Franc Sinur, univ. dipl. inž. grad., sodelavec s področja gradbenih konstrukcij, IBE d.d.

Robert Bobovnik, dipl. inž. el., sodelavec s področja elektrotehnike, IBE d.d.

mag. Andrej Korak, univ. dipl. gosp. inž., sodelavec s področja elektrotehnike, IBE d.d.

Sašo Ocvirk, univ. dipl. inž. str., sodelavec s področja strojništva, IBE d.d.

Matjaž Kuzma, univ. dipl. inž. str., sodelavec s področja požarne varnosti, IBE d.d.

Gregor Dojer, univ. dipl. inž. arh., sodelavec s področja tehnološke stroke, IXA d.o.o.

PRIZNANJE

Natečajni elaborat z delovno številko: 2, šifra natečajnika: TR993

AVTORJI:

Rok Perme, mag. inž. arh.

Tim Zrimšek, mag. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

/

PRIZNANJE

Natečajni elaborat z delovno številko: 9, šifra natečajnika: K765B

AVTORJI:

dr. Matej Blenkuš, univ. dipl. inž. arh.

Katja Cimperman, univ. dipl. inž. arh.

Anja Peček, mag. inž. arh.

Živa Kandorfer, abs. arh.

Andraž Kurnik, abs. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Uroš Žvan, univ. dipl. inž. grad.

Aleš Avguštin, univ. dipl. inž. grad.

Biba Muhič Gomizelj, univ. dipl. inž. grad.

Preostalih šest nenagrajenih natečajnih elaboratov prejme odškodnino.

OBRAZLOŽITEV

Naročnik je na podlagi sklepa o začetku postopka št. 401-5/2021-2, z dne 13. 9. 2021, pričel postopek natečaja za: javni, projektni, enostopenjski natečaj za izbiro strokovno najprimernejše rešitve za DOZIDAVA BIOTEHNIŠKE FAKULTETE (UL) (Zaporedna številka javnega naročila v tekočem letu: 007813/2021) v skladu s točko b) prvega odstavka 100. člena ZJN-3, kot projektni natečaj, z nagradami ali plačili udeležencem. Dne 16. 11. 2021 je bilo javno naročilo tudi objavljeno na Portalu javnih naročil - št. objave: JN007813/2021-I01. Dne 24. 12. 2021 je bil objavljen popravek – št. objave JN007813/2021-K01.

Do roka za oddajo natečajno ponudbene dokumentacije, to je do dne 3. 2. 2022, do 16:00 ure, je bilo v okviru predhodnega preizkusa, ki ga je izvedla ocenjevalna komisija, pravočasno prejetih enajst (11) elaboratov (Tabela 1).

zap.št. prejetja/ DELOVNA ŠTEVILKA	šifra	rok oddaje				anonimnost	zahtevana vsebina	OPRAVIL
		datum	čas	št. sestavnih delov	pravočas nost			
1	10380	31.1.2022	8:03	1	DA	DA	DA	DA
2	TR993	2.2.2022	9:58	1	DA	DA	DA	DA
3	LT333	2.2.2022	10:23	1	DA	DA	DA	DA
4	11235	3.2.2022	11:29	1	DA	DA	DA	DA

5	57819	3.2.2022	12:25	1	DA	DA	DA	DA
6	R12L7	3.2.2022	12:28	1	DA	DA	DA	DA
7	2M7J6	3.2.2022	13:44	1	DA	DA	DA	DA
8	CA129	3.2.2022	14:16	1	DA	DA	DA	DA
9	K765B	3.2.2022	14:29	1	DA	DA	DA	DA
10	B97C0	3.2.2022	15:20	1	DA	DA	DA	DA
11	HI321	3.2.2022	15:26	1	DA	DA	DA	DA

NEPRAVOČASNE PONUDBE								
/	/	/	/	/	/	/	/	/

Tabela 1: Ustreznost prispelih elaboratov z vidika pravočasnosti, anonimnosti in vsebine.

Pri odpiranju pravočasno prejetih natečajnih omotov in predhodnem preizkusu natečajnih elaboratov dne 4. 2. 2022, ob 10:00 uri, je bil narejen zapisnik. Vseh enajst (11) elaboratov prestane predhodni preizkus: prispeli so pravočasno, ne kršijo anonimnosti in imajo vse zahtevane sestavne dele, ki omogočajo izvedbo ocenjevanja. Vsi sestavni deli posameznih elaboratov so preštevilčeni z delovnimi številkami.

Ocenjevalna komisija je na svojih nadaljnjih sejah pregledovala in ocenila natečajne elaborate v skladu z merili za ocenjevanje iz natečajnih pogojev in soglasno podelila naslednje nagrade in priznanja:

delovna šifra	šifra natečajnika	nagrade / priznanja
6	R12L7	1. nagrada
10	B97C0	2. nagrada
5	57819	3. nagrada
2	TR993	priznanje
9	K765B	priznanje

Ocenjevalna komisija se je soglasno odločila, da se podelijo 1., 2. in 3. nagrada v razpisanih vrednostih, dve enakovredni priznanji ter šest odškodnin pa v prerazporejenih, zvišanih vrednostih.

nagrada / priznanje / odškodnina	znesek
1. nagrada	11.200,00 EUR
2. nagrada	8.960,00 EUR
3. nagrada	6.720,00 EUR
priznanje	4.540,00 EUR
odškodnina	1.500,00 EUR

Vsi navedeni zneski so v bruto bruto vrednosti.

Ocenjevalna komisija je podelitev nagrad in priznanj utemeljila v Zaključnem poročilu ocenjevalne komisije (v nadaljevanju: zaključno poročilo), ki je sestavni del tega Obvestila o izidu.

Ocenjevalna komisija je dne 28. 2. 2022 odprla neodprte kuverte AVTOR in NAKNADNI PREIZKUS natečajnih elaboratov predlaganih za nagrade ter kuverte AVTOR za preostale elaborate. Pri odpiranju kuvert je bil narejen zapisnik. ZAPS je v skladu z 89. členom ZJN-3, 62. členom Pravilnika in natečajnimi pogoji pregledala, ali natečajni elaborati, predlagani za nagrade, izpolnjujejo vse zahteve in pogoje iz natečajnega gradiva in ugotovila sledeče:

1. NAGRADA

Natečajni elaborat z delovno številko: 6, šifra natečajnika: R12L7

AVTORJI:

Marko Primažič, mag. inž. arh.

Igor Primažič, univ. dipl. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Stanislav Udovč, univ. dipl. inž. grad., konzultant za konstrukcijo

Jernej Radakovič, mag. inž. grad., konzultant za promet

Andrej Sešlar, univ. dipl. inž. str., konzultant za strojne inštalacije

Mitja Lisec, univ. dipl. inž. el., konzultant za elektroinštalacije

Rajko Kranjc, dipl. var. inž., konzultant za požarno varnost

Ponudba/natečajni elaborat ponudnika Studio razvoj d.o.o., Kočvarjeva ulica 7, 8000 Novo mesto, izpolnjuje vse zahteve in pogoje iz natečajnega gradiva in je v skladu z ZJN-3 dopustna.

2. NAGRADA

Natečajni elaborat z delovno številko: 10, šifra natečajnika: B97C0

AVTORJI:

Ambrož Bartol, mag. inž. arh.

Dominik Košak, mag. inž. arh.

Miha Munda, mag. inž. arh.

Rok Staudacher, mag. inž. arh.

Matevž Zalar, univ. dipl. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Mojca Mlinar, mag. inž. arh.

Bojan Mehle, univ. dipl. inž. str. – konzultant za strojne instalacije

Marko Pavlinjek, univ. dipl. inž. grad. – konzultant za gradbene konstrukcije

Aleš Hudernik, univ. dipl. gosp. inž. – konzultant za požarno varnost

Ponudba/natečajni elaborat ponudnika Elementarna d.o.o., Bogišičeva ulica 6, 1000 Ljubljana, izpolnjuje vse zahteve in pogoje iz natečajnega gradiva in je v skladu z ZJN-3 dopustna.

3.NAGRADA

Natečajni elaborat z delovno številko: 5, šifra natečajnika: 57819

AVTORJI:

STRIP LAB d.o.o.

asist. Vid de Gleria, univ. dipl. inž. arh.

asist. Jure Henigsman, mag. inž. arh.

Petra Zoubek, štud. arh.

Saša Štuhec, mag. inž. arh.

Žan Ketiš, štud. arh.

Manca Starman, mag. inž. arh.

SDR, Jure Sadar s.p.

Jure Sadar, mag. inž. arh.

Danilo Silan, štud. arh.

Krajinska arhitektura

Urška K. Škerl, MA Arch. Urb.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Edvard Mandič, univ. dipl. inž. arh., sodelavec za področje laboratorijske tehnologije, BiroArcus d.o.o.

dr. Franc Sinur, univ. dipl. inž. grad., sodelavec s področja gradbenih konstrukcij, IBE d.d.

Robert Bobovnik, dipl. inž. el., sodelavec s področja elektrotehnike, IBE d.d.

mag. Andrej Korak, univ. dipl. gosp. inž., sodelavec s področja elektrotehnike, IBE d.d.

Sašo Ocvirk, univ. dipl. inž. str., sodelavec s področja strojništva, IBE d.d.

Matjaž Kuzma, univ. dipl. inž. str., sodelavec s področja požarne varnosti, IBE d.d.

Gregor Dojer, univ. dipl. inž. arh., sodelavec s področja tehnološke stroke, IXA d.o.o.

Ponudba/natečajni elaborat ponudnika SDR, arhitekturno projektiranje, Jure Sadar s.p., Ulica Janeza Pavla II. 7, 1000 Ljubljana, kot vodilnega partnerja in STRIP LAB d.o.o., Srednja pot 12, 8333 Semič, kot partnerja, izpolnjuje vse zahteve in pogoje iz natečajnega gradiva in je v skladu z ZJN-3 dopustna.

PRIZNANJE

Natečajni elaborat z delovno številko: 2, šifra natečajnika: TR993

AVTORJI:

Rok Perme, mag. inž. arh.

Tim Zrimšek, mag. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

/

PRIZNANJE

Natečajni elaborat z delovno številko: 9, šifra natečajnika: K765B

AVTORJI:

dr. Matej Blenkuš, univ. dipl. inž. arh.

Katja Cimperman, univ. dipl. inž. arh.

Anja Peček, mag. inž. arh.

Živa Kandorfer, abs. arh.

Andraž Kurnik, abs. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Uroš Žvan, univ. dipl. inž. grad.

Aleš Avguštin, univ. dipl. inž. grad.

Biba Muhič Gomizelj, univ. dipl. inž. grad.

Natečajni elaborati prejemniki priznanj in odškodnin izpolnjujejo pogoja 3. in 4. točke 4.17 natečajnih pogojev.

Po pravnomočnosti obvestila o izidu, katerega sestavni del je zaključno poročilo, bo naročnik izvedel javno naročilo izbire izdelovalca projektne dokumentacije po postopku s pogajanji brez predhodne objave v skladu s točko b) četrtega odstavka 46. člena ZJN-3, upoštevajoč vrstni red zmagovalcev projektne natečaja.

Glede na ugotovitve ocenjevalne komisije je odločitev naročnika utemeljena.

Predstavnik naročnika:

dekanja Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani
prof. dr. Nataša Poklar Ulrich

Pravni pouk:

Zahtevek za revizijo lahko vloži v skladu z veljavnim Zakonom o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11, 60/11 – ZTP-D, 90/14 – ZDU-1I, 60/17 in 72/19, v nadaljevanju: ZPVPJN) vsaka oseba, ki ji je priznana aktivna legitimacija iz 14. člena ZPVPJN.

Gospodarski subjekt lahko v skladu s 25. členom ZPVPJN v roku 8 delovnih dni od dneva prejema obvestila o izidu in zaključnega poročila javnega natečaja pri naročniku uveljavlja pravno varstvo zoper odločitev o izbiri.

Kot datum prejema odločitve naročnika se v skladu z desetim odstavkom 90. člena ZJN-3 šteje dan, ko je odločitev objavljena na portalu javnih naročil.

Vlagatelj zahtevka za revizijo mora v takem primeru zahtevku za revizijo, ki ga bo vložil, priložiti potrdilo o plačilu takse iz četrtega odstavka 71. člena ZPVPJN in sicer v višini 1.000 EUR.

Zahtevek za revizijo mora vsebovati vse sestavine, določene v 15. členu ZPVPJN.

Zahtevek za revizijo se vloži preko portala eRevizija.

Plačilo takse se izvede na račun Ministrstva za finance, Zupančičeva 3, 1000 Ljubljana, odprtega pri Banki Slovenije, Slovenska 35, 1506 Ljubljana, Slovenija, koda SWIFT: BS LJ SI 2X, številka računa (IBAN): SI56 0110 0100 0358 802, Referenca: SI11 16110-7111290-007813 21.

3. ZAKLJUČNO POROČILO O DELU OCENJEVALNE KOMISIJE IN NATEČAJNIH ELABORATIH

3.1. Namen in cilj natečaja

Biotehniška fakulteta je pobudnik izgradnje stavbe za razvojno raziskovalne programe na področju hrane v sklopu prizidka k UL Biotehniški fakulteti Oddelka za živilstvo.

Namen natečaja je:

- pridobiti rešitve za celovito, prepoznavno in hkrati racionalno arhitekturno rešitev nove stavbe-prizidka skupaj s krajinskoarhitekturno ureditvijo zunanjih površin, ob upoštevanju veljavnih zakonskih določil, ki se nanašajo na graditev objektov, načela trajnostnega razvoja in doprinosa okolju ob hkratnem upoštevanju ekonomskih parametrov,
- izbrati izdelovalca projektne dokumentacije za gradnjo nove stavbe-prizidka za razvojno raziskovalno dejavnost.

Naročnik želi z natečajem pridobiti najustreznejše arhitekturne, konstrukcijske in urbanistične rešitve ureditve celotnega natečajnega območja s posebnim poudarkom na:

- kakovosti funkcionalne zasnove z upoštevanjem ciljev, namena in programske naloge, doseganje zahtevane količine in strukture programa, upoštevanje specifičnih programskih in tehnoloških potreb objekta, funkcionalnost in racionalnost tlorisnih zasnov, gradnjo brez arhitektonskih ovir, ekonomična razporeditev skupnih prostorov in komunikacij v stavbi in funkcionalnost dostopov ter povezav z obstoječimi stavbami na območju Biotehniške fakultete,
- kakovosti arhitekturne in krajinskoarhitekturne zasnove, jasnosti in izvirnosti izraza ob hkratnem upoštevanju obstoječih stavb in ureditev na območju Biotehniške fakultete,
- skladnosti s prostorskimi akti MOL, ki veljajo na območju obravnave,
- ekonomičnosti konstrukcijskih zasnov objektov z ugodnim faktorjem razmerja bruto neto površin objekta, doseganju predpostavljene vrednosti GOI del, zagotavljanju tehničnih rešitev, ki omogočajo ekonomično delovanje, vzdrževanju in obratovanju stavbe v celotnem življenjskem ciklu, varnosti in odpornosti izbranih materialov,
- energetskega konceptu z vidika gospodarnosti ravnanja z viri energije in vodami, upoštevanju energetske racionalnosti gradnje, energetske učinkovitosti (nič energijska stavba), uporabi ekološko sprejemljivih in trajnostnih gradbenih materialov, skladnosti s trajnostnimi načeli oblikovanja javnih prostorov, zmanjševanju obremenitve okolja in ekološka inovativnost, uporabi okolju prijaznih materialov in izdelkov,
- ureditvi zunanjih površin z dobro razvidnimi vhodi v stavbo ter navezavo na obstoječe stavbe in zunanje ureditve območja Biotehniške fakultete.

3.2. Predmet natečaja

Predmet natečaja je:

- **gradnja novega samostojnega prizidka za raziskovalno razvojne programe Biotehniške fakultete Oddelek za živilstvo z zunanjo ureditvijo.** Prizidek bo samostojna stavba za raziskovalno razvojne programe, ki dopolnjujejo program Biotehniške fakultete. Z gradnjo stavbe za raziskovalno razvojne programe na lokaciji Biotehniške fakultete se bodo okrepila in centralizirala raziskovalna in razvojna prizadevanja, povezana z dinamičnim področjem hrane (varnost, kakovost, konkurenčnost) in prehrano (zdravje in dobro počutje državljanov). Arhitekturna zasnova nove stavbe naj s svojo pojavnostjo sledi arhitekturnemu oblikovanju obstoječih stavb in naj jih dopolnjuje s

kvalitetnim arhitekturnim oblikovanjem, ki bo hkrati poudarilo samostojno delovanje razvojnega programa. Stavba prizidka mora biti načrtovana kot trajnostna stavba, za katero velja, da v času načrtovanja, gradnje, obratovanja in odstranitve sledi načelom skrbnega ravnanja z okoljem in ohranjanja naravnih virov. Stavba mora biti prijazna do uporabnikov in njihovega zdravja, mora biti funkcionalna ter ekonomična in se dobro vključiti v celotno širše območje Biotehniške fakultete,

- **celovita zunanja ureditev** natečajnega območja s kvalitetno in sodobno ureditvijo območja odprtih in zelenih površin. Zunanja ureditev naj jasno opredeljuje različne odprte prostore in dostope v stavbo. Zunanja ureditev mora slediti obstoječi zunanji ureditvi širšega območja Biotehniške fakultete, delovati mora kot celota, tako funkcionalno, kot tudi oblikovno.

3.3. Ocenjevalna komisija

Imenovana je bila ocenjevalna komisija v sestavi:

Predsednik ocenjevalne komisije (ZAPS):

Mitja ZORC, univ. dipl. inž. arh.

Podpredsednica ocenjevalne komisije (naročnik):

prof. dr. Nataša POKLAR ULRIH, dekanja

Član (naročnik):

Boris BRIŠKI, univ. dipl. inž. arh.

Članica (naročnik):

mag. Polona FILIPIČ, univ. dipl. inž. arh.

Član (ZAPS):

dr. Jernej MARKELJ, mag. inž. arh.

Namestnica članov (naročnik):

Darja MATJAŠEC, univ. dipl. inž. kraj. arh.

Namestnica članov (ZAPS):

Tanja PAULIN, mag. inž. arh.

Poročevalec A:

Andrej MLAKAR, univ. dipl. inž. arh.

Izvedenka za tehnologijo:

Marja KONEČNIK, univ. dipl. inž. arh.

Izvedenec za oceno investicijske vrednosti

Robert PANGRŠIČ

Skrbnica natečaja:

Veronika ŠČETININ, univ. dipl. inž. arh.

3.4. Povzetek sej ocenjevalne komisije

Ocenjevalna komisija se je zbrala na osmih (8) sejah. Od tega na eni (1) seji pred razpisom natečaja, na eni (1) dopisni seji za vprašanja in odgovore, na eni (1) seji za predhodni preizkus, na štirih (4) sejah za ocenjevanje ter na eni (1) seji za naknadni preizkus z odpiranjem kuvert (AVTOR in NAKNADNI PREIZKUS). Ocenjevalne seje so bile izvedene hibridno – v živo ter hkrati kot video konference. V času ocenjevanja je komisija izkoristila možnost individualnega oglada natečajnih elaboratov.

1. SEJA, 27. 10. 2021

Komisija pregleda natečajno nalogo in natečajne pogoje ter razpravlja o njunih dopolnitvah. Komisija določi dopolnitve natečajne naloge, meril za ocenjevanje in okvirni terminski plan poteka natečaja.

OBJAVA NATEČAJA NA PORTALU JAVNIH NAROČIL, 16. 11. 2021

Dne 16. 11. 2021 je javno naročilo objavljeno na Portalu javnih naročil - št. objave: JN007813/2021-101. Dne 24. 12. 2021 je objavljen popravek – št. objave JN007813/2021-K01.

2. DOPISNA SEJA, 16. 11. 2021 - 26. 1. 2022

Člani ocenjevalne komisije v okviru dopisne seje uskladijo odgovore na prejeta vprašanja. Od razpisa natečaja do zadnjega roka za postavljanje vprašanj ocenjevalna komisija skupaj z naročnikom odgovori v 11 sklopih (vsebinskih in formalnih vprašanj), postavljenih preko portala javnih naročil. Odgovori so na portalu objavljeni do predpisanega roka.

3. SEJA, PREDHODNI PREIZKUS, 4. 2. 2022

Komisija od natečajne službe ZAPS prevzame zapisnik oddaje enajstih (11) elaboratov. Vsi elaborati so bili oddani pravočasno, izpolnjujejo zahtevano anonimnost in vsebujejo zahtevane sestavne dele, ki omogočajo pričetek ocenjevanja elaboratov in so zato pripuščeni v ocenjevanje.

4. SEJA, POROČANJE _OCENJEVANJE, 14. 2. 2022

Poročevalec za arhitekturo poroča o podrobnejšem pregledu vseh elaboratov, ki so prestali predhodni preizkus.

Člani ocenjevalne komisije razpravljajo o posameznih rešitvah v skladu z merili za ocenjevanje ter na koncu razprave soglasno sprejmejo sklep:

- elaborati z delovnimi številkami 1, 2, 3, 4 in 7 manj uspešno rešujejo zahteve natečajne naloge in so po merilih za ocenjevanje slabše ocenjeni,
- elaborati z delovnimi številkami 5, 6, 8, 9, 10 in 11 uspešneje rešujejo zahteve natečajne naloge in so po merilih za ocenjevanje boljše ocenjeni.

Izvedenka za tehnologijo laboratorijev in izvedenec za oceno investicijske vrednosti do naslednje seje pripravita poročila za elaborate, ki uspešneje rešujejo zahteve natečajne naloge (el. št. 5, 6, 8, 9, 10 in 11).

5. SEJA, OCENJEVANJE, 17. 2. 2022

Izvedenka za tehnologijo poroča o pregledu elaboratov, ki so bili na prejšnji seji ocenjeni kot uspešnejši, glede na merila za ocenjevanje. Ocenjevalna komisija pregleda poročilo izvedenka za oceno investicijske vrednosti. Ocenjevalna komisija sprejme sklep, da se v komisijo imenujeta dva dodatna izvedenka in sicer: Anton Berce, izvedenec za gradbene konstrukcije in Miha Rutar, izvedenec za strojne inštalacije.

Člani ocenjevalne komisije razpravljajo o posameznih rešitvah v skladu z merili za ocenjevanje.

V nadaljevanju izvedenec za gradbene konstrukcije poroča o pregledu elaboratov z del. št. 5, 6, 8, 9, 10 in 11.

Člani nadaljujejo z razpravo o vseh elaboratih in na koncu razprave soglasno sprejmejo sklep:

- elaborati z delovnimi števkami 1, 2, 3, 4 in 7 so izločeni iz nadaljnega ocenjevanja, saj manj uspešno rešujejo zahteve podane v natečajni nalogi oziroma ne ustrezajo z vidika enega ali več meril za ocenjevanje,
- preostali elaborati, ki uspešneje rešujejo zahteve natečajne naloge in so po merilih za ocenjevanje boljše ocenjeni, so razvrščeni v dve skupini: elaborati z delovnimi števkami 5, 8, 9 in 11 so uvrščeni v širši izbor za nagrade oz. priznanja; elaborata z delovnim števkama 6 in 10 sta uvrščena v ožji izbor za nagrade.

6. SEJA, OCENJEVANJE, 18. 2. 2022

Člani ocenjevalne komisije razpravljajo o elaboratih, ki uspešneje rešujejo zahteve natečajne naloge in so po merilih za ocenjevanje boljše ocenjeni. V nadaljevanju določijo kandidate za nagrade. Nadaljujejo z izborom kandidatov za priznanja in ponovno pregledajo vse prispеле elabore z vidika izvirnosti in odličnosti posameznih elementov rešitve, ki pomenijo pomemben doprinos k razvoju stroke. Na koncu razprave sprejmejo naslednja sklepa:

- kandidati za nagrade so elaborati z delovnimi števkami 5, 6 in 10,
- kandidata za priznanje sta elaborata z delovnim števkama 2 in 9.

Ocenjevalna komisija sprejme sklep, da se v ocenjevalno komisijo imenuje dodatni izvedenec in sicer: Miha Humar, izvedenec za tehnologijo lesene gradnje. Pregledal bo elabore, ki so kandidati za nagrade in o pregledu poročal na naslednji ocenjevalni seji.

7. SEJA, OCENJEVANJE IN DOLOČITEV ZMAGOVALCEV, 21. 2. 2022

Izvedenec za tehnologijo lesene gradnje poroča o pregledu elaboretov z del. št. 5, 6 in 10. Ocenjevalna komisija se po razpravi, ki sledi merilom za ocenjevanje ter primerjavi kvalitete in pomanjkljivosti rešitev posameznih elaboretov, soglasno odloči o podelitvi nagrad in priznanj. Ocenjevalna komisija se soglasno odloči tudi o prerazporeditvi nagradnega in odškodninskega sklada:

- 1. nagrado prejme elaborat z delovno številko 6 (šifra natečajnika R12L7). Nagrada se podeli v razpisani vrednosti 11.200 EUR.
- 2. nagrado prejme elaborat z delovno številko 10 (šifra natečajnika B97C0). Nagrada se podeli v razpisani vrednosti 8.960 EUR.
- 3. nagrado prejme elaborat z delovno številko 5 (šifra natečajnika 57819). Nagrada se podeli v razpisani vrednosti 6.720 EUR.
- enakovredno priznanje prejme elaborat z delovno številko 2 (šifra natečajnika TR993). Priznanje se podeli v zvišani vrednosti 4.540 EUR.
- enakovredno priznanje prejme elaborat z delovno številko 9 (šifra natečajnika K765B). Priznanje se podeli v zvišani vrednosti 4.540 EUR.
- ostali elaborati prejmejo odškodnino v zvišani vrednosti 1.500 EUR.

8. SEJA, NAKNADNI PREIZKUS, 28. 2. 2022

V okviru naknadnega preizkusa se izvede identifikacija vseh natečajnikov (kuverta AVTOR) ter evidentiranje dokumentov (kuverta NAKNADNI PREIZKUS) za nagrajene natečajnike. Sledi naknadno ugotavljanje sposobnosti, ki ga izvedeta ZAPS in naročnik.

3.5. Merila za ocenjevanje

Ocenjevalna komisija je rešitve v posameznih natečajnih elaboratih vrednotila po naslednjih merilih:

1. KAKOVOST URBANISTIČNE, ARHITEKTURNE IN KRAJINSKOARHITEKTURNE ZASNOVE

- upoštevanje zahtev, ciljev, namena in programske naloge,
- programsko – tehnološko – funkcionalna odličnost predlagane rešitve,
- arhitekturna skladnost nove stavbe in obstoječega kompleksa,
- funkcionalnost dostopov in prometnih ureditev,
- funkcionalnost in oblikovna kakovost arhitekturnih rešitev in odprtega prostora.

2. MERILA GOSPODARNOSTI, TRAJNOSTNOSTI IN ENERGETSKE UČINKOVITOSTI

- gospodarna izvedba gradnje in gospodarna izvedba investicije kot celote,
- gospodarno vzdrževanje in obratovanje objektov in ureditev v celotnem življenjskem ciklu,
- varnost, odpornost,
- skladnost s trajnostnimi načeli oblikovanja javnih prostorov,
- uporaba okolju prijaznih materialov in izdelkov.

3. SKLADNOST ZASNOVE

- s prostorskimi akti (OPN MOL).

3.6. Splošno poročilo o prispelih elaboratih in delu ocenjevalne komisije

Razpisovalec natečaja – Biotehniška fakulteta Univerze v Ljubljani v sodelovanju z Zbornico za arhitekturo in prostor Slovenije – je z natečajem želel pridobiti celovito arhitekturno in krajinskoarhitekturno rešitev (in izdelovalca projektne dokumentacije) nove stavbe z zunanjo ureditvijo, ki bo dopolnila obstoječ stavbni kompleks Oddelka za živilstvo in Dekanata v sklopu kampusa Biotehniške fakultete UL na Jamnikarjevi ulici v Ljubljani.

Nova stavba bo namenjena razvojno raziskovalnim programom Biotehniške fakultete UL s področja hrane in prehrane. Predvideni raziskovalni laboratoriji in kabineti ter prostori za servisno podporne vsebine bodo nudili tehnološko sodobno in dolgoročno prilagodljivo prostorsko platformo za delovanje osrednjega nacionalnega stebra inovacijskega ekosistema, ki bo na področju hrane in prehrane povezoval obstoječe centre znanja z industrijo, podjetji, kmetijskimi gospodarstvi, vladnimi institucijami ter potrošniki.

Nova stavba pa bo tudi nadgradila nabor vsebin ter sistem notranjih in zunanjih prostorov namenjenih študentom, pedagogom in drugim članom akademske skupnosti kampusa Biotehniške fakultete UL v krajinsko občutljivem območju vzdolž potoka Glinščice ob vznožju Rožnika.

Odlok o zazidalnem načrtu za območje urejanja VI3/3 Biotehniška fakulteta razmeroma podrobno določa prostorske pogoje za urejanje natečajnega območja. Tlorisna lega, višinska umestitev in gabariti stavbe so z minimalnimi tolerancami že določeni. S tem pa v precejšnji meri tudi stik z obstoječo stavbo Oddelka za živilstvo ter navezave na obstoječe dostope in sistem zunanjih površin. Določena so tudi izhodišča za oblikovanje objektov in zunanjih površin, zasnovo infrastrukture itd.

Celostna obravnava prostora terja hkratne premisleke v več merilih in z več vidikov, ki jih ustaljeno opredelimo kot urbanistične, arhitekturne in krajinskoarhitekturne. Težišče naloge pri tem natečaju je bilo izrazito pomaknjeno v področje arhitekturnega snovanja. A ob tem urbanistični in predvsem krajinskoarhitekturni vidiki premisleka kljub vsemu niso umanjkali.

Projektna naloga je glede na razpoložljive kapacitete, opredeljene z zazidalnim načrtom, predvidevala razmeroma obsežen nabor prostorov. Predvsem v segmentu raziskovalnih laboratorijev tudi s specifičnimi organizacijskimi, tehnološkimi in prostorskimi zahtevami. Z organizacijskega vidika je bil tako osrednji izziv naloge vzpostaviti zaključene prostorsko programske sklope (laboratoriji, kabineti, servis, skupni prostori), z ustreznimi pogoji za delo (višine in tlorisni proporci prostorov, naravna osvetlitev, senčenje, prezračevanje), s kratkimi in učinkovitimi povezavami vezani na tehnološke zahteve (laboratoriji in servis) in omejitve dostopa (javno, interno) ter, predvsem v delu z laboratoriji in kabineti, zagotovljeno dolgoročno fleksibilnostjo (menjava opreme in spremembe postavitve opreme, združevanje in delitve prostorov) ob sistemsko premišljeni tehnološki podpori (konstrukcijski sistem, zasnova instalacijskih sistemov (horizontalni in vertikalni razvodi), delitve na fasadi).

Kot so nakazovala že vprašanja natečajnikov prek portala javnih naročil, potrdilo pa se je tudi tekom ocenjevanja natečajnih elaboratov, je bil še poseben izziv zadostiti zahtevi po ustrezni višini prostorov v odnosu do z zazidalnim načrtom predpisane višine stavbe.

Poseben problemski sklop pa je predstavljal odnos nove stavbe in pripadajočih ureditev z obstoječim stavbnim kompleksom in širšim področjem kampusa ter krajinskim kontekstom. Tu je bilo potrebno premisliti tako neposredne funkcionalne povezave z obstoječo stavbo (prehod, navezava na predvideno požarno stopnišče) in zunanjimi površinami oz. ureditvami (rozarij in zelenica, vstopni atrij, dostopne in dostavne poti), kot tudi širše oblikovne, likovne in pomenske vidike zasnove (kompozicijska in materialna zasnova, skladnost, sporočilnost). Funkcionalni vidiki odnosa do obstoječega so bili pri večini natečajnih elaboratov zadovoljivo rešeni. Opazno pa so se natečajni elaborati med seboj razlikovali pri oblikovalskih, likovnih in pomenskih vidikih odnosa do obstoječega.

V roku je bilo oddanih enajst natečajnih elaboratov in vsi so prestali predhodni preizkus. V okvirih, ki jih je dopuščal zazidalni načrt, so natečajniki na različne načine odgovorili na natečajno nalogo. Glede na sorodnost posameznih projektnih rešitev pa je ocenjevalna skupina prepoznala nekaj skupin natečajnih elaboratov. Ocenjevalna komisija je natečajne elaborate ocenjevala na več sejah in opravila vrednotenje natečajnih elaboratov na osnovi meril, ki so bili navedeni v natečajnih pogoji, ter pri tem upoštevala hierarhijo meril:

1. kakovosti urbanistične, arhitekturne in krajinskoarhitekturne zasnove (izpolnjevanje zahtev programske naloge, programske – tehnološko – funkcionalne značilnosti zasnove (stavba, odprti prostor, dostopi in prometna ureditev), skladnost z obstoječim kompleksom);
2. gospodarnosti, trajnostnosti in energetske učinkovitosti (gospodarna izvedba gradnje in investicije kot celote (tudi vzdrževanje in obratovanje, celoten življenjski cikel), skladnost s trajnostnimi načeli oblikovanja, vključno z rabo materialov);
3. skladnosti zasnove s prostorskimi akti (OPN MOL in zazidalni načrt).

Pri ocenjevanju elaboratov si je ocenjevalna komisija pomagala s strokovnimi mnenji več izvedencev. Izvedenca za laboratorijsko tehnologijo in investicijo sta bila predvidena že v izhodišču. Tekom ocenjevanja pa je ocenjevalna komisija imenovala še izvedence za konstrukcije, strojne instalacije in gradnjo v lesu.

Ocenjevalna komisija je v procesu ocenjevanja primerjala posamezne projektne rešitve ter se opredelila do nekaterih pomembnih elementov zasnove, ki so v nadaljevanju vplivali na uspešnost natečajnih elaboratov:

1. Zasnova programskih sklopov in prostorsko členjenje stavbe
Zahtevam natečajne naloge glede višine prostorov ob hkratni omejitvi dopustne višine stavbe (višina venca) so uspešneje odgovorile zasnove, ki so stavbo členile po prerezu v del z dvema etažama (visok laboratorijski program in del skupnega programa) in tremi etažami (kabineti, nizki laboratoriji, del skupnega programa in servis). Linija preloma med etažami pa so elaborati vzpostavili v prečni (večina) ali vzdolžni (manjšina) smeri. Učinkovitejša se je izkazala delitev v prečni smeri. Le v enem primeru je bila v kombinaciji z drugimi prviniami projektne rešitve uspešna delitev v vzdolžni smeri.
2. Zasnova laboratorijskih prostorov in pripadajočega servisa
Z vidika tehnoloških zahtev za laboratorijske prostore so se kot boljše izkazale zasnove, ki so laboratorije umeščale v večje zaključene prostorske sklope (brez izrazitega križanja poti z drugimi programi). Tlorisno dimenzioniranje prostorov (ob upoštevanju zahtevanih velikosti) je bolj ustrezno, če sta usklajena tehnološki in konstrukcijski raster (konstrukcijski elementi ne segajo v delovna območja in poti), in če je zagotovljena naravna svetloba (razmeroma plitvi prostori razviti vzdolž fasade). Bolj ustrezne so zasnove, ki so priročne servisne prostore umeščale v več sklopih neposredno ob posameznih laboratorijih, skupne servisne prostore (skladišča kemikalij, hladilniki) pa centralno po etažah in ob tem zagotovile kratke in pregledne poti. Servisni prostori (skladišče plinov, delavnica, kurilnica) so ustrezneje rešeni, če so zasnovani kot kompakten prostorski sklop, imajo neposreden stik z zunanostjo (predvsem skladišče plinov) ter so umaknjeni od kvalitetnih odprtih prostorov (rozarij, zelenica na zahodu).
3. Umestitev skupnega programa in zasnova vhodnega območja
Stavba je v delu z raziskovalnimi laboratoriji in kabineti internega značaja. Skupni program (vhodna avla, kavarna, jedilnica s prehranskim servisom, seminarski sobi) pa je javnega značaja oz. širše dostopen študentom in uporabnikom kampusa. Bolj ustrezne so rešitve, ki so skupni program v celoti umeščale v pritličje južnega dela stavbe, bližje dostopni cesti, in v neposredni navezavi na vstopno ploščad oz. atrij na jugovzhodu območja. Dobre rešitve so skupni oz. vhodni del stavbe zasnovale transparentno v prečni smeri kot prehod med vhodnim atrijem na vzhodu in zelenico z rozarijem na zahodu, v več primerih tudi s podaljškom programa v zunanji prostor (npr. terasa

kavarne in jedilnice). Kot posebej uspešne je natečajna komisija prepoznala tiste rešitve, ki so uspeli vhodno območje oz. območje skupnih programov javnega značaja razviti v višino po prerezu stavbe ali ga celo izraziteje navezati na komunikacijske prostore v preostalem delu stavbe in tako vzpostaviti prepoznaven notranji (javni) prostor.

4. Zasnova komunikacij in povezava z obstoječo stavbo Oddelka za živilstvo

Zasnova komunikacij je pomemben element stavbe z laboratorijskim programom. Tako z vidika učinkovite in pregledne organizacije tehnoloških poti kot tudi z vidika dostopnosti in (požarne) varnosti. Bolj uspešne so zasnove, ki v stavbi vzpostavijo dve vertikalni komunikacijski jedri (stopnišče) na kateri gravitirata približno enakomerna dela stavbe. To so natečajne rešitve dosegle bodisi z vzpostavitvijo dveh avtonomnih stopnišč v okviru stavbe ali pa v kombinaciji z zunanjim požarnim stopniščem na stiku nove stavbe in obstoječe stavbe Oddelka za živilstvo. Komisija je prepoznala kvaliteto rešitev, kjer so vozlišča vertikalnih komunikacij ustrezno navezana na vhodno območje stavbe. Horizontalne komunikacije so boljše rešene, če so kratke in pregledne, omogočajo orientacijo v prostoru (v odnosu do posameznih prostorskih sklopov tako po tlorisu kot prerezu), so naravno osvetljene ter je z njih omogočen pogled v zunanost. Povezava z obstoječo stavbo oddelka za živilstvo so boljše rešitve vzpostavile oz. predvidele tako v pritličju kot v nadstropju. In sicer tako, da povezava poteka po nevtralnih prostorih (komunikacije, skupni prostori).

5. Dolgoročna fleksibilnost stavbe

Dolgoročno fleksibilnost stavbe so rešitve uspešno naslovile z zasnovo enovitih in jasno organiziranih programsko - prostorskih sklopov, pregledno in kompaktno zasnovo komunikacijskih in servisnih prostorov (jedra), konstrukcijsko zasnovo (uskladitev konstrukcijskega in delilnega oz. tehnološkega rastra; umik konstrukcijskih elementov na obod stavbe oz. koncentracija v jedrih oz. jasnih nosilnih conah, praviloma v skeletni zasnovi ali kombinaciji skeleta in jeder s stenami) ter zasnovo fasadnega ovoja z razmeroma gostim sistemom delitev, ki omogoča priključevanje predelnih sten ter s tem združevanje ali delitve prostorov. Pomemben vidik dolgoročne fleksibilnosti je tudi zasnova instalacijskih sistemov, ki je bila v natečajni zasnovi opredeljena predvsem na nivoju zagotavljanja mest za vertikalni razvod instalacij (razporeditev jaškov) ter cone pod stropom etaž za horizontalni razvod instalacij.

6. Zasnova odprtega prostora ter navezava stavbe na odprti prostor

Lega stavbe v okviru natečajnega območja odprti prostor že v osnovi členi v pet con: vhodno območje na jugu vzdolž dostopne ceste, vhodna ploščad oz. atrij na jugu med novo stavbo in traktoma obstoječe stavbe Oddelka za živilstvo, zelenica z rozarijem na zahodu, območje vzdolž potoka Glinščice severno od predvidene stavbe ter manjši atrij na severu med novo stavbo in traktoma obstoječe stavbe Oddelka za živilstvo. Ključna za uspeh zasnove sta predvsem zasnova vhodne ploščadi oz. atrija na jugu ter odnos do zelenice z rozarijem na zahodu. Bolj uspešne rešitve zasnujejo vhodni atrij kot pendant obstoječemu atriju pri vhodu v Dekanat. Če je slednji urbana ploščad, je vhodni atrij pred novo stavbo obravnavan kot vrt ali zelena površina. Ker hkrati služi tudi kot predprostor glavnemu vhodu v stavbo, večnamenska površina, prostor za počitek, dostavno območje ipd. ga bolj uspešne rešitve zasnujejo kot hibriden prostor – hkrati zelenica in ploščad – a tako, da se ohranja enovitost prostora. Zelenica z rozarijem na zahodu predstavlja izstopajočo kvaliteto v prostoru. Pravilna odločitev je bila, da se v ta prostor poseže le izjemoma oz. le minimalno (npr. utrjena zelenica za intervencijski dostop, zunanja terasa kavarne ali jedilnice, kot prevoj med zunanjim in notranjim prostorom).

7. Dostopi in dovozi

Obstoječ sistem poti in dovozov na območju kampusa narekuje oblikovanje rešitev dostopov in dovozov za novo stavbo. Glavni dostop do stavbe je ustrezno zasnovan z juga (jugovzhoda) prek vstopnega atrija, ki lahko prevzame tudi funkcije dostave za potrebe prehranskega servisa ali dostave materiala za laboratorije. Alternativno je občasno dostavo možno predvideti tudi prek intervencijskih oz. dostavnih poti na severu. Manj uspešne so rešitve, ki z bolj obremenjenimi

dostavnimi potmi za pogosto dostavo posegajo na območje zelenice zahodno in južno od stavbe. Bolj primerne so tudi rešitve, ki glavni vhod v stavbo nekoliko odmaknejo od fasade obstoječe stavbe Oddelka za živilstvo ter s tem zmanjšajo motnje za delovni oz. pedagoški proces. Prav tako se v prostoru jasneje profilira podoba raziskovalne institucije.

8. Skladnost nove stavbe in obstoječega kompleksa

Na skladnost nove stavbe in obstoječega kompleksa vpliva vrsta dejavnikov. Ker so urbanistični vzvodi, ki bi vplivali na skladnost z obstoječim kompleksom z zazidalnim načrtom »izločeni«, se to vprašanje v projektnih rešitvah odrazi predvsem prek zasnove fasadnega ovoja (materialnost, kompozicija, členitev) deloma pa tudi v zasnovi odprtega prostora in navezave stavbe na odprti prostor (glej zgoraj). Uporabo betona, stekla in lesa ter transparentne površine na fasadi predvideva že zazidalni načrt. Fasade obstoječih stavb Oddelka za živilstvo in Dekanata prek sestave in členitve fasadnega rastra ter fasadnih polnil odlikavajo tako konstrukcijski kot programski ustroj obeh stavb. Pri zasnovi fasadnega ovoja so po mnenju ocenjevalne komisije bolj uspešne rešitve, ki uspejo vzpostaviti materialni in kompozicijski dialog z obstoječima stavbama a pri tem ohraniti ustrezno avtonomijo. Da torej izhajajo iz »istega premisleka«, se pri tem odmaknejo od neposredne ponovitve obstoječih vzorcev, a hkrati prispevajo k poenotenju značaja celotnega stavbnega kompleksa.

9. Gospodarnost, trajnostna načela, energetska učinkovitost

Na navedene vidike so natečajne rešitve najbolj vplivale z zasnovo konstrukcijskega sistema ter fasadnega ovoja, vključujoč izbor materialov. Pri zasnovi konstrukcijskega sistema sta se oblikovali dve skupini, in sicer zasnova konstrukcije v armiranem betonu ter v lesu. Pri ocenjevanju primernosti rešitev si je ocenjevalna komisija pomagala z mnenji izvedencev (za investicijo, za konstrukcije, za gradnjo v lesu). V obeh sistemih je ob primernem dimenzioniranju in razmestitvi nosilnih elementov možno zagotoviti ustrezno stabilnost konstrukcije. Mnenje ocenjevalne komisije je, da je konstrukcija v armiranem betonu dolgoročno bolj robustna, manj občutljiva na poškodbe pri posegih v stavbo. Ključna razlika pa je pri zasnovi fasadnega ovoja. Fasade v lesu, še posebej če so predvideni (horizontalni) elementi oz. površine izpostavljeni vremenskim vplivom v mikroklimatskih razmerah na konkretni lokaciji, dolgoročno niso dovolj obstojne. Obstojnost bi bilo možno občutneje povečati le z uporabo tujih vrst lesa, termično modificiranega lesa ali modifikacijo s kemijskimi pripravki ter mehansko zaščito izpostavljenih delov (napušči, zaščitne obloge) kar pa je manj primerno glede na izhodiščne kriterije gospodarnosti in trajnostnosti. Boljše so bile ocenjene tudi rešitve, kjer so bili predvideni izvedljivi sistemi zunanjšega (pasivnega) senčenja izpostavljenih okenskih površin, zagotovljena naravna svetloba v globino prostorov ter možnost naravnega prezračevanja.

10. Skladnost s prostorskimi akti

Nekatere natečajne rešitve niso sledile usmeritvam zazidalnega načrta glede uporabe materialov na fasadi, izvedbe kleti ter višinske umestitve pritličja (izven predvidenega tolerančnega območja).

Natečajni elaborat z delovno številko 6 je najbolje odgovoril na zahteve natečajne naloge in je bil po merilih za ocenjevanje najbolje ocenjen, zato mu je ocenjevalna komisija podelila 1. nagrado. Po uspešnosti mu sledi natečajni elaborat z delovno številko 10, ki mu je ocenjevalna komisija podelila 2. nagrado. Tretjo nagrado je ocenjevalna komisija podelila natečajnemu elaboratu z delovno številko 5. Vse tri natečajne rešitve so primerne za izvedbo, a imajo nekatere pomanjkljivosti, ki jih je komisija ugotovila tekom ocenjevanja. Zato je za vsak natečajni elaborat oblikovala priporočila za izboljšavo projektne rešitve, ki naj se upoštevajo pri nadaljnjem razvoju projekta.

Po mnenju ocenjevalne komisije so tudi drugi natečajni elaborati dosegli visok nivo v posameznih projektnih rešitvah, a so natečajno rešitev zasnovali manj celovito, z več pomanjkljivostmi in mestoma tudi manj primerno. Po mnenju ocenjevalne komisije med njimi nekoliko izstopata elaborata z delovno

številko 2 in 9, zato jima je dodelila priznanje. Vsi ostali natečajni elaborati so upravičeni do odškodnine. Finančno vrednost obeh priznanj in odškodnin je ocenjevalna komisija zvišala s prerazporeditvijo v okviru nagradno – odškodninskega sklada.

Ocenjevalna komisija je končno odločitev sprejela soglasno.

3.7. Poročilo o nagrajenih natečajnih elaboratih

ELABORAT del. št. 6 (šifra kandidata: R12L7) – 1. NAGRADA

AVTORJI:

Marko Primažič, mag. inž. arh.

Igor Primažič, univ. dipl. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Stanislav Udovč, univ. dipl. inž. grad., konzultant za konstrukcijo

Jernej Radakovič, mag. inž. grad., konzultant za promet

Andrej Sešlar, univ. dipl. inž. str., konzultant za strojne inštalacije

Mitja Lisec, univ. dipl. inž. el., konzultant za elektroinštalacije

Rajko Kranjc, dipl. var. inž., konzultant za požarno varnost

Jasno strukturirana tlorisna zasnova stavbe gradi na prečnih povezavah v smeri vzhod-zahod in povezovanju prostorov v pritličju na bolj javni vzhodni atrij s pogledi na zahod proti rozariju. Stavba je dvoetažna v severnem delu in troetažna v južnem delu, na stičišču se nahajajo vertikalne komunikacije z nadsvetlobo nad glavnim stopniščem, ob stiku s fasado pa vzpostavi večvišinski prostor in odpre poglede tudi po prerezu stavbe. Program je jasno in pregledno razporejen tudi po vzdolžnem prerezu stavbe.

V pritličju so v južnem delu smiselno razporejeni javni programi z logičnimi medsebojnimi povezavami, v severnem delu pa se nahajajo laboratoriji ter servisni prostori z možnim direktnim vhom od zunaj. Neposredno ob laboratorijih so zgoščeno umeščeni pomožni prostori. V 1. nadstropju se nahajajo laboratoriji z jedrom pomožnih prostorov v južnem delu. Ustrezno in jasno je predstavljena tudi zasnova strojnih instalacij, pomanjkljivo pa so v grafiki prikazane večje instalacijske naprave na strehi, kar bo vplivalo na končno zunanjo podobo objekta. Elaborat uspešno upošteva zahteve iz projektne naloge tako pri kvadraturah (zgolj manjša odstopanja navzdol) kot tudi pri višinah etaž. Povezava z

obstoječim objektom je jasno vzpostavljena v pritličju objekta, manj uspešno pa je mogoče povezati oba objekta v 1. nadstropju.

Zadnja etaža je zasnovana kot kabinetna etaža namenjena zaposlenim. Kabineti so primerno razporejeni ob fasadah objekta, hodniki pa se odpirajo v okolico kampusa. Osrednji trakt združuje servisne programe in sejno sobo, osvetljeno s svetlobnikom.

Ovoj stavbe je načrtovan v predpisanih volumenskih gabaritih. Zasnova izhaja iz dveh osnovnih predpogojev načrtovanja: iz navezave na obstoječ kontekst in iz organizacijske sheme novega raziskovalnega programa. Koncept obstoječih stavb, dvodimenzionalna zasnova konstrukcije in polnila je z novo stavbo interpretiran v idejo prostorskega platenja. Fasade so oblikovane preprosto, z nevtralnimi značajem, poudarjeni sta prozornost in preglednost. Gre za izčiščeno, notranjemu programu in obstoječim stavbam prilagojeno opno, ki jo zaznamuje raster poudarjenih navpičnih vitkih slopov. Med slopi so steklena in delno lesena polnila. Horizontalne betonske preklade kažejo na etažne višine, ki se vzdolž fasade spreminjajo. Raster betonskih fasadnih elementov, njihova delitev ter videz transparentnega volumna, ki razkriva program v notranjosti, so smiselna osnova za dobro povezovanje z obstoječimi stavbami in zelenim zunanjim prostorom. Nejasno je oblikovanje nadstreška nad glavnim vhodom.

Armiranobetonska konstrukcija objekta s kombinacijo jeder, sten s prehodi in pa gosto stebrno mrežo po obodu s stebri omogoča dobro mero prilagodljivosti pri tlorisni organizaciji z zagotavljanjem širokih razponov v prostorih. Večje število prehodov v stenah bi dolgoročno fleksibilnost še povečalo. Izvedba obodne zunanje konstrukcije iz armiranega betona zagotavlja dolgotrajno odpornost pred vremenskimi vplivi in zaradi gostejšega rastra slopov delno pasivno senčenje zastekljenih površin. Zaradi precejšnje transparentnosti in orientacije fasad se zdi, da je zaščita pred sončnim obsevanjem vseeno pomanjkljiva in predstavlja tveganje za pregrevanje prostorov in bo poleg senčenja s krošnjami dreves najverjetneje treba v nadaljnjih fazah po izračunih predvideti še zunanja senčila, kot to predlagajo avtorji že sami v elaboratu. Celotažne zasteklitve zagotavljajo visoko stopnjo naravne osvetlitve notranjih prostorov, odpiranje oken in izhod zraka preko strehe pa možnost učinkovitega naravnega hlajenja in prezračevanja. Nekoliko vprašljivo je odpiranje oken izključno nad višino dveh metrov, kar je z vidika uporabnika lahko manj ugodno. Elaborat upošteva zahteve po vgradnji vsaj 30 % deleža uporabe lesa ali lesnih tvoriv z izborom gradiv pri notranjih nenosilnih stenah, oblogah, vratih in okenskih okvirjih. Po oceni izvedenca spada elaborat med dražje rešitve zaradi celotažnih zasteklitev (varnostno steklo) in uporabe zunanje konstrukcije preko termo distančnikov, vendar pa zaradi trajnosti uporabljenih materialov zagotavlja dobro odpornost proti obrabi z manjšimi stroški za vzdrževanje.

Rešitev odprtega prostora najbolje od vseh prispelih rešitev vklaplja zasnovo v celoten kompleks. V kontekstu celotne stavbe (z dozidavo vred) pušča aktiven le atrij, enako kot odprt prostor pri obstoječi stavbi Dekanata funkcionira že zdaj. To ocenjevalna komisija ocenjuje tudi kot najboljši pristop. S tem je odprt prostor okrog dozidave ustrezno hierarhično vzpostavljen. Atrij je tisti, preko katerega se zjutraj vrši dostava in atrij je tisti, preko katerega uporabniki dostopajo do stavbe, se družijo pod krošnjami dreves ali na sonci ter malicajo. Z vzdolžnimi cezurami tlaka zasnova igra ustrezen dialog s sosednjim atrijem, velika okrogla zelenica z drevesno zarastjo pa nakazuje oblikovno unikatnost, ki je tako abstraktna, da njena drugačnost ne povzroča neskladja v prostoru. Rešitev je ocenjena kot zelo kakovostna.

Elaborat odlikuje jasna organizacija prostora v funkcionalne programske sklope, ki zagotavljajo dolgoročno fleksibilnost stavbe, dobro orientacijo v prostoru in stik z odprtim prostorom ter celovito odgovarjajo predvidenim dejavnostim. Zasnova fasadnega ovoja je dobra z vidika tehnologije in dolgoročne fleksibilnosti, pa tudi z vidika odnosa do obstoječega stavbnega kompleksa in podobe pomembne raziskovalne institucije. Rešitev odprtega prostora, ki dejavnosti zgosti v vstopnem

atriju, drugod pa ohranja obstoječe kvalitete, je najbolj primerna. Na osnovi navedenih ugotovitev je ocenjevalna komisija predlogu prisodila prvo nagrado.

Ocenjevalna komisija ob nagradi elaboratu podaja tudi sledeče usmeritve in priporočila za primer pristopa k nadaljnjemu projektiranju:

- prilagoditi konstrukcijo tako, da bo omogočena dolgoročna fleksibilnost povezovanja laboratorijskih prostorov v prečni in vzdolžni smeri,
- vzpostaviti prehod z obstoječo stavbo, neodvisno od laboratorijskih prostorov v prvem nadstropje ter navezavo obstoječega objekta s požarnim stopniščem,
- racionalizirati zasnovo fasadne zasteklitve in zagotoviti ustrezno senčenje fasade,
- vzpostaviti dovozno pot do prostorov za pline in delavnico na severni strani.

Ocena investicije po navedbi natečajnika je 4.744.947,00 EUR brez DDV.
Ponudbena cena projektne dokumentacije je 508.617,00 EUR brez DDV.

ELABORAT del. št. 10 (šifra kandidata: B97C0) – 2. NAGRADA

AVTORJI:

Ambrož Bartol, mag. inž. arh.
Dominik Košak, mag. inž. arh.
Miha Munda, mag. inž. arh.
Rok Staudacher, mag. inž. arh.
Matevž Zalar, univ. dipl. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Mojca Mlinar, mag. inž. arh.
Bojan Mehle, univ. dipl. inž. str. – konzultant za strojne instalacije
Marko Pavlinjek, univ. dipl. inž. grad. – konzultant za gradbene konstrukcije
Aleš Hudernik, univ. dipl. gosp. inž. – konzultant za požarno varnost

Predlagana zasnova stavbe za zagotavljanje ustreznih etažnih višin sledi delitvi etaž v vzdolžni smeri. S to potezo pa hkrati oblikuje izrazit notranji prostor razvit po prerezu stavbe – razgibano večvišinsko osrednjo avlo z vertikalnimi komunikacijami in nadsvetlobo, kar komisija ocenjuje kot izjemno kvaliteto natečajne rešitve. Takšna zasnova omogoča jasno in pregledno orientacijo po objektu, odpira poglede tudi po prerezu ter pripelje svetlobo v sredo objekta.

Proti zahodu sta umeščeni dve etaži, proti vzhodu pa tri etaže. Jasna in pregledna je tlorisna zasnova objekta. V pritličje so umeščeni javni programi ter del laboratorijskega programa s pomožnimi prostori. V pritličju je opazna prečna povezava v smeri vzhod-zahod, čitljiva je razločnica med javnimi in laboratorijskimi programi. Seminarski sobi sta umeščeni tik ob vhodni del, kar nagovarja obiskovalce tudi navzven, predprostor pred njima pa je skromnejši. V 1. etaži se nahajajo laboratoriji z mezzaninom pomožnih prostorov. Zadnja etaža je namenjena izključno zaposlenim z umestitvijo kabinetov in možnostjo koriščenja strehe za teraso na zahodni polovici objekta. Zadnja etaža višinsko sicer ne dosega zahteve iz natečajne naloge, vendar zadostuje zahtevam iz pravilnikov za projektiranje.

Povezava z obstoječo stavbo je dobro rešena v pritličju in nadstropju. Konstruktivni raster je zelo primeren za laboratorijsko tehnologijo, pomožni prostori se nahajajo neposredno ob/med laboratorijih, kar je s funkcionalnega vidika dobra rešitev. Instalacijska zasnova objekta je primerna, vertikalni jaški so v natečajni rešitvi sicer poddimenzionirani, delno skrite instalacijske naprave na strehi objekta pa kažejo na ustrezen razmislek natečajnikov glede pogledov s peščeve perspektive.

Arhitekturna zasnova nove stavbe s svojo pojavnostjo sledi arhitekturnemu oblikovanju obstoječih stavb, jih dopolnjuje in hkrati poudarja samostojno delovanje novega programa.

Nova stavba je zasnovana kot lesena skeletna okvirna konstrukcija. Regularni ritem lesenih konstrukcijskih elementov se prilagaja stiku z obstoječim objektom in neposredno določa zunanji videz stavbe. Pojavnost stavbe je (ne)posreden odraz graditeljske logike stavbe.

Ovoj stavbe je načrtovan v predpisanih volumenskih gabaritih. Če je idiom večine natečajnih rešitev strukturirana mreža vertikalnih in horizontalnih betonskih elementov z vmesnimi polnili iz lesa in stekla, se avtorji elaborata prilagoditvi obstoječemu lotevajo nekoliko drugače. Opuščajo izrazito pojavnost betona, fasadni plašč oblikujejo skoraj izključno z lesenimi in steklenimi elementi. Fasadne mreže so manj izrazite, vidnejše so vertikalne lesene lamele, dopolnjene s polnili iz istega materiala. Različne velikosti zasteklitev kažejo na raznovrstnost programov v stavbi. Berljivost, oblikovna doslednost in dobra prilagodljivost k obstoječemu, so odlike zunanje pojavnosti predlagane rešitve.

Elaborat odlikuje jasna konstrukcijska zasnova z uporabo lesenih stebrov in nosilcev povezanih v okvirni sistem z zavetrovanjem z jeklenimi zategami in CLT stenami. Zasnove omogoča odprtost in fleksibilnost tlorisne zasnove s prilagajanjem glede na potrebe uporabnika. Etažne CLT plošče omogočajo racionalno in hitro izgradnjo, jih je pa treba zaradi nizkih višin slojev nad konstrukcijo v nadaljnjih fazah projektiranja preveriti glede prenosa vibracij in hrupa. Zasnova fasadnega ovoja je racionalna – panelna toplotno izolirana parapetna stena in zgodnji del iz fiksnih zasteklitev in krilnih oken z možnostjo ročnega odpiranja. Poleg delnega pasivnega senčenja z izpostavljenimi fasadnimi okvirji so kot zaščita pred sončnim obsevanjem predvidena zunanja rola senčila. Z vidika obstojnosti ter vzdrževanja (ter odražanja programske vsebine, ki temelji na laboratorijski čistosti ter želi graditi na odličnosti raziskovalne institucije) pa je vprašljiv izbor lesa in njegova izpostavljenost, še posebej poudarjenih tankih fasadnih okvirjev, vremenskim vplivom na celotni fasadi.

Rešitev odprtega prostora je skladna s celotnim kompleksom. Nov atrij ob dozidavi ohranja enako strukturo in iste smeri, kot jih ima obstoječ atrij, vendar ima več zelenih površin, kar ocenjujemo kot kakovosten pristop. Več zelenih površin si sicer avtorji v atriju lahko privoščijo na račun terase menze, ki jo umestijo izven atrija, na zahodno stran objekta. Prostor je hierarhično zato nekoliko slabše strukturiran, a še vedno predstavlja kakovostno krajinskoarhitekturno zasnovo.

Elaborat izstopajoče odlikuje zasnova notranjega večvišinskega prostora, ki vzpostavi referenčno os stavbe. Prepričljiva je tudi členitev na programske sklope, ki zagotavljajo uporabno dolgoročno fleksibilnost stavbe, dobro orientacijo v prostoru in ustrezen stik z odprtim prostorom ter z nekaj pridržki tudi celovito odgovarjajo predvidenim dejavnostim. Zasnova fasadnega ovoja je dobra z vidika dolgoročne fleksibilnosti in zagotavljanja ustreznih bivalnih pogojev, manj prepričljiva pa z vidika obstojnosti in zahtevnosti vzdrževanja ter podobe pomembne raziskovalne institucije. Kvalitetna je zasnova vstopnega atrija z velikim deležem zelenih površin. Na osnovi navedenih ugotovitev je ocenjevalna komisija predlogu prisodila drugo nagrado.

Ocenjevalna komisija ob nagradi elaboratu podaja tudi sledeče usmeritve in priporočila za primer pristopa k nadaljnjemu projektiranju:

- preveriti odpornost proti prenosu vibracij preko nosilne konstrukcije,
- preoblikovati fasado (uporaba materialov) skladno z natečajno nalogo,

- preveriti ustrezn način vgradnje lesa na fasadi in prilagoditi zasnovano fasade, da bo zagotovljena dolgotrajna obstojnost in nezahtevno vzdrževanje,
- vzpostaviti dovozno pot do prostorov za pline in delavnico ter tovornega dvigala na severni strani.

Ocena investicije po navedbi natečajnika je 5.124.000,00 EUR brez DDV.

Ponudbena cena projektne dokumentacije je 405.500,00 EUR brez DDV.

ELABORAT del. št. 5 (šifra kandidata: 57819) – 3. NAGRADA

AVTORJI:

STRIP LAB d.o.o.

asist. Vid de Gleria, univ. dipl. inž. arh.

asist. Jure Henigsman, mag. inž. arh.

Petra Zoubek, štud. arh.

Saša Štuhec, mag. inž. arh.

Žan Ketiš, štud. arh.

Manca Starman, mag. inž. arh.

SDR, Jure Sadar s.p.

Jure Sadar, mag. inž. arh.

Danilo Silan, štud. arh.

Krajinska arhitektura

Urška K. Škerl, MA Arch. Urb.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Edvard Mandič, univ. dipl. inž. arh., sodelavec za področje laboratorijske tehnologije, BiroArcus d.o.o.

dr. Franc Sinur, univ. dipl. inž. grad., sodelavec s področja gradbenih konstrukcij, IBE d.d.

Robert Bobovnik, dipl. inž. el., sodelavec s področja elektrotehnike, IBE d.d.

mag. Andrej Korak, univ. dipl. gosp. inž., sodelavec s področja elektrotehnike, IBE d.d.

Sašo Ocvirk, univ. dipl. inž. str., sodelavec s področja strojništva, IBE d.d.

Matjaž Kuzma, univ. dipl. inž. str., sodelavec s področja požarne varnosti, IBE d.d.

Gregor Dojer, univ. dipl. inž. arh., sodelavec s področja tehnološke stroke, IXA d.o.o.

Objekt je zasnovan dvoetažno v severnem delu in troetažno v južnem. V pritličje so umeščeni vsi javni programi, na severni del pa tudi laboratoriji. 1. nadstropje je v celoti zasnovano kot laboratorijska etaža. V najvišji etaži se nahajajo kabineti.

Elaborat izstopa z umestitvijo vhoda na vogal stavbe, ki pa je slabše prilagojen večjemu številu uporabnikov in deluje utesnjen. V pritličju je program dobro razmeščen in prepozna kvaliteto v prečnem oblikovanju večjih javnih prostorov z navezavami na vzhodni atrij in zahodni gostinski vrt. Problematično pa je dimenzioniranje prostorov glede na pričakovano število uporabnikov ter navezave na vertikalne komunikacije. Ustrezno so umeščeni tudi tehnični prostori v pritličju s sicer skromnimi površinami in ožjo manipulacijsko površino pred tovornim dvigalom.

Konceptualno je elaborat zastavljen kot prost tloris z rastrom stebrov in dvema osrednjima jedroma z vertikalnimi komunikacijami, pri čimer v glavni laboratorijski etaži (1N) oblikuje stranski hodnik ob vzhodni fasadi. Konstruktivsko je raster manj primeren za laboratorijski program (razstoji, pozicija stebrov na poteh), vendar osnovna ideja s prilagoditvami omogoča fleksibilnost programa na dolgi rok. Vertikalni jedri se v osnovi ločita na bolj javnega v južnem delu ter bolj tehničnega v severnem delu, vendar z vidika berljivosti povezav v objektu nista najbolj ustrezno oblikovani. Moteč je zlasti dostop po stopnišču v 1. nadstropje na ozek hodnik. Pomožni prostori laboratorijev v jedrih so z vidika laboratorijske tehnologije manj ustrezno rešeni.

Kvalitete zasnove so prepoznane v vzdolžnem prerezu stavbe, saj so na severnem delu stavbe v globini laboratorijev umeščeni dodatni svetlobniki, hkrati pa severni nižji del omogoča bolj skrito namestitvev instalacijskih naprav na streho in lahek dostop za vzdrževanje. Višina zadnje etaže je sicer nižja od zahtev v projektni nalogi, vendar še ustrezna z vidika Pravilnika o varnosti in zdravja delavcev na delovnih mestih. Tlorisno je kabinetna etaža ustrezno in jasno rešena, s poudarkom na odpiranju pogledov ter naravno osvetlitvijo vseh prostorov.

Ovoj stavbe je načrtovan v predpisanih volumenskih gabaritih. Preprosta, jasno definirana členitev ovoja, se z uporabo betona, lesa in stekla uspešno navezuje na kontekst sosednjih stavb. Tipologija fasadne opne nedvoumne izkazuje javni in raziskovalni značaj objekta. Spodsekan vogal na vzhodni strani objekta čitljivo nakazuje vhod in ga s pokritjem osmišlja, hkrati pa predstavlja zelo izrazit kompozicijski element, programsko (ozek vhod) in likovno ne zadostno artikularan.

Armiranobetonska konstrukcija objekta s stebri in dvema jedroma je jasna in s statičnega vidika dobro zasnovana. Predlagani konstrukcijski raster pa je pomanjkljiv z vidika rabe laboratorijskih prostorov. Elaborat odlikuje oblikovanje zunanje fasadne opne, ki je prilagojena orientaciji stavbe na način, da zagotavlja čim ustrežnejšo pasivno senčenje in s tem nadzor nad toplotnimi dobitki, hkrati pa stremi po čim boljši naravni osvetlitvi, ki jo nadgradi še z uporabo strešnih svetlobnikov v osrednjem dela tlorisa. Izbor materialov za oblikovanje zunanjega fasadnega ovoja je preiščen z upoštevanjem zaščite pred vremenskimi vplivi in trajnosti. Možnost dodatnega zastiranja in nadzor nad vstopom sončnega obsevanja predstavljajo še zunanje tekstilna senčila. Četudi je racionalno zasnovana konstrukcija, elaborat zaradi zahtevnejše izvedbe zunanjega fasadnega ovoja (sloj 'brisojev' s celoetažnimi zasteklitvami - varnostno steklo) po oceni izvedenca za investicije spada med dražje rešitve. Razen manjših lesenih delov na fasadi iz elaborata ni razvidno, če bo možno izpolniti zahtevo glede doseganja volumenskem deležu vgrajenih materialov iz lesa ali lesnih tvoriv po ZeJN.

Avtorji za razliko od večine drugih pri oblikovanju atrija iščejo dialog z odprtim prostorom zahodno od nove stavbe (rozarij). To jim omogoča vhod v stavbo, ki je umeščen na jugovzhodni vogal, zato zadrževanje in druženje uporabnikov v atriju in ni predvideno. Avtorji tako vidijo atrij kot reprezentativni hortikulturni prostor. Ob vstopni terasi s klopjo in skulpturo umestijo deževni vrt. Deževni vrt umestijo tudi ob severni dostopni poti, na katerega se z lesenim pomolom izteče utrjena (in dostavna) pot s teraso ob zahodni strani novega objekta. Rešitev je zanimiva (tudi z vidika

ustvarjanja biodiverzitete), vendar premalo izkorišča možnost zadrževanja in druženja uporabnikov v atriju.

Elaborat odlikuje preprosta zasnova stavbe z dvema vertikalno servisnima jedroma, ki vzpostavlja pregledno členitev na programske sklope ter (z nekaj optimizacije) tudi učinkovito rabo prostora, dobro orientacijo v prostoru in predvsem dolgoročno fleksibilnost. Odlika je tudi zasnova fasadnega ovoja, ki se z variacijami fasadnih elementov odziva na orientacijo stavbe in je skladna z obstoječim stavbnim kompleksom. Manj uspešna pa je zasnova vhodnega dela stavbe. Zasnova odprtega prostora je dobra z vidika deleža zelenih površin in ustvarjanja biodiverzitete, a manj uspešna glede na želeno rabo in število uporabnikov. Na osnovi navedenih ugotovitev je ocenjevalna komisija predlogu prisodila tretjo nagrado.

Ocenjevalna komisija ob nagradi elaboratu podaja tudi sledeče usmeritve in priporočila za primer pristopa k nadaljnjemu projektiranju:

- premisliti o preureditvi vstopnega dela atrija (zadrževanje večjega števila uporabnikov, večnamenska raba, navezava na vhodno avlo),
- zasnovo vhodnega območja v pritličju ustrezneje prilagoditi programu in številu uporabnikov (širina prostorov, dostop do stopnišča),
- preurediti zasnovo jeder, skladno z zahtevami za tehnološke prostore (neodvisen vhod v prostore za skladiščenje kemikalij) ter premisliti dostopnost stopnišč in dvigal,
- konstrukcijskih raster prilagoditi sistemskemu rastru laboratorijske tehnologije (razpon med stebri, pozicija stebrov ob fasadi),
- preveriti ustreznost rešitve z vidika doseganja volumenskega deleža vgrajenih materialov iz lesa ali lesnih tvoriv po ZeJN,
- vzpostaviti dovozno pot do prostorov za pline in delavnico na severni strani.

Ocena investicije po navedbi natečajnika je 4.905.000,00 EUR brez DDV.

Ponudbena cena projektne dokumentacije je 489.000,00 EUR brez DDV.

ELABORAT del. št. 2 (šifra kandidata: TR993) – PRIZNANJE

AVTORJI:

Rok Perme, mag. inž. arh.

Tim Zrimšek, mag. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

/

Predlagana rešitev je programsko jasno razdeljena na južni troetažni volumen z javnimi programi v pritličju, seminarскими prostori v 1. nadstropju in kabineti v 2. nadstropju, ter severni dvoetažni volumen z laboratorijskim programom. Stičišče obeh volumnov naj bi predstavljalo vertikalno komunikacijsko vozlišče, ki pa v samih tlorisih ne sledi konceptualnim shemam in izgublja jasno berljivost. Oblikovanje in umeščanje vertikalnih komunikacij ter povezava z obstoječo stavbo so ocenjeni manj uspešno. Osebno dvigalo ni vezano na vhodno avlo, pred tovornim dvigalom pa so pomanjkljive manipulacijske površine. Vprašljiva je tudi smiselnost dvignjenega severnega dela pritličja, saj otežuje dostopnost funkcionalno oviranim osebam, ter umestitev seminarских prostorov v nadstropje. Pri podrobnejši razmestiti in oblikovanju zahtevanega programa je elaborat mestoma nedosleden in neartikularan. Premišljena konstrukcijska zasnova z velikimi razponi in ustreznim rastrom pa omogoča dolgoročno fleksibilnost programa, kar daje elaboratu določeno kakovost.

Ovoj stavbe je načrtovan v predpisanih volumenskih gabaritih. Členitev fasadnih sten s poudarjenimi vertikalnimi in horizontalnimi profilacijami in večjimi steklenimi površinami sledi vzorcem ovojev sosednjih stavb. Izbrano strukturiranje fasadnih površin likovno uspešno premošča različnost etažnih višin v objektu. Uporaba AL fasadnih mask pomeni vnos novega – tujega – elementa v arhitekturno podobo sklopa stavb z izrazito prevlado ometa, betona in stekla.

Elaborat predlaga uporabo lesa za vse konstrukcijske sklope in to tudi prepričljivo izpelje. Postavljeni raster nosilnih okvirjev iz lepljenega lesa je jasen in enostaven ter nakazuje možnost dolgoročne fleksibilnosti tlorisne organizacije. Z uporabo enotnega fasadnega modula se izkazuje možnost za visoko stopnjo prefabrikacije obešenih fasadnih panelov, je pa nekoliko vprašljiva smotrnost umestitve nagibnih oken po celotni višini etaž, saj to podraži izvedbo in predstavlja večje tveganje za obrabo oz. vzdrževanje na dolgi rok. Predlog senčenja zastekljenih površin z notranjimi lesenimi žaluzijami ne zagotavlja ustrezne zaščite pred pregrevanjem zaradi sončnega obsevanja.

Rešitev odprtega prostora je ena slabše artikuliranih med prispelimi elaborati. Avtorji odprt prostor pojmujejo izrazito funkcionalno kot prostor, preko katerega sredi travnate površine na zahodni in vzhodni fasadi potekata dostopa do glavnega vhoda v atriju in do stranskega vhoda na zahodni strani objekta. Preko poti do glavnega vhoda poteka tudi vsa dostava. Ob zahodnem dostopu avtorji omenjajo možnost ureditve zunanje terase, a konkretne rešitve ne prikažejo. Avtorji tako v odprtem prostoru ne vidijo potenciala, ki ga odprt prostor na območju fakultetnega kompleksa ima (reprezentativnost, socialna in ekološka funkcija ipd.).

Ocenjevalna komisija je pri elaboratu prepoznala kvalitetno konstrukcijsko zasnovo, ki omogoča dolgoročno fleksibilnost in visoko stopnjo prefabrikacije in je na osnovi navedenih ugotovitev predlogu prisodila enakovredno priznanje.

Ocena investicije po navedbi natečajnika je 4.654.000,00 EUR brez DDV.
Ponudbena cena projektne dokumentacije je 343.500,00 EUR brez DDV.

ELABORAT del. št. 9 (šifra kandidata: K765B) – PRIZNANJE

AVTORJI:

dr. Matej Blenkuš, univ. dipl. inž. arh.

Katja Cimperman, univ. dipl. inž. arh.

Anja Peček, mag. inž. arh.

Živa Kandorfer, abs. arh.

Andraž Kurnik, abs. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Uroš Žvan, univ. dipl. inž. grad.

Aleš Avguštin, univ. dipl. inž. grad.

Biba Muhič Gomizelj, univ. dipl. inž. grad.

Elaborat v severni del umesti dvoetažni laboratorijski program, v južnem troetažnem delu pa so v pritličju javni programi z avlo in jedilnico ter seminarскими sobami, v 1. nadstropju kabineti in prostori za zaposlene, v 2. nadstropju pa se nahajajo laboratoriji. Predlagana rešitev dobro razporedi zahtevani program tako po tlorisu kot tudi vzdolžnem prerezu stavbe. Prepoznana je kvaliteta v prečnem povezovanju javnih prostorov v pritličju na vzhod in zahod. Z izkoristkom naravnega padanja terena skuša projekt pridobiti na višini v jedilnici, ki je delno umaknjena od glavne avle. Vertikalno jedro je umeščeno v podaljšek obstoječe stavbe, s čimer učinkovito vzpostavi povezave z obstoječim objektom. Opazna so večja odstopanja v zelenih kvadraturah laboratorijev navzdol, prav tako pa niso zagotovljene tudi vse zahtevane višine v laboratorijih. Kljub v izhodišču dobri programsko tehnološki shemi ima elaborat tudi nekaj funkcionalnih pomanjkljivosti, npr.: zasnova in umestitev seminarских sob (naklon, širina dostopa na povezavi med avlo in jedilnico), širine kabinetov, manipulacijske površine pred dvigali, umestitev skladišča za pline, izbrani raster za laboratorije je manj primeren (kljub fleksibilni zasnovi) ipd. Elaborat izstopa po zasnovi vhodnega dela objekta, ki prečno transparenten vhodni

prostor razvije tudi dvovišinsko in v navezavi na vertikalne komunikacije s tem izoblikuje raziskovalni instituciji primerno prostorsko vozlišče.

Ovoj stavbe je načrtovan v predpisanih volumenskih gabaritih. Oblikovanje fasad se naslanja na likovno podobo Dekanata. Z ritmično členjeno mrežo naglašeni betonskih elementov ter vmesnih zasteklitev, ki jih dopolnjujejo lesena drsna senčila in medsebojno razmaknjene vertikalne lesene letve kot polnila, skušajo avtorji ustvariti sožitje med čvrsto primarno fasadno strukturo in krhkimi, mehki dopolnili. Z estetsko občutljivo, funkcionalno upravičeno kombinacijo fasadnih elementov, elaborat uspešno rešuje vključevanje novega objekta v obstoječo podobo naravnega in grajenega.

Armiranobetonska nosilna konstrukcija iz kombinacije armiranobetonskih prečnih sten, jeder in fasadnih okvirjev z jeklenimi paličnimi nosilci zagotavljajo večje razpone brez vmesnih podpor in možnost prerazporeditve instalacijskih razvodov s čimer so avtorji omogočili prilagodljivost tlorisne postavitve. Predlagan konstrukcijski sistem pa je vprašljiv glede zagotavljanja odpornosti proti horizontalnim silam (delež in razporeditev elementov v vzdolžni steni, medetažne konstrukcije).

Fasadni ovoj z betonskimi okvirji zagotavlja delno pasivno senčenje, dodatno pa so za nadzor nad vstopom sončnega sevanja v notranjost predvideni še drsni leseni paneli pred zasteklitvami. Ročno odpiranje oken dopušča naravno prezračevanje po potrebi, hkrati pa omogoča enostavno čiščenje zunanjih steklenih površin. Uporaba materialov na fasadi je premišljena in upošteva zaščito lesenih delov pred vremenskimi vplivi za njihovo daljšo obstojnost. Uporaba lesa na fasadi, za medetažne plošče in spuščeni strop zagotavlja doseganje zahtev po ZeJN. Z vidika racionalnosti je nekoliko vprašljiva celotažna izvedba fiksnih zasteklitev, kot tudi krilnih oken.

Rešitev odprtega prostora je skladna s celotnim kompleksom in ima podoben pristop kot ga imajo avtorji drugonagrajene rešitve. Nov atrij ob dozidavi ohranja enako strukturo in iste smeri, kot jih ima obstoječ atrij, vendar ima več zelenih površin, kar je ocenjeno kot kakovosten pristop. Več zelenih površin si avtorji v atriju tudi pri tej rešitvi lahko privoščijo na račun jedilne terase, ki jo umestijo izven atrija, na zahodno stran objekta. Prostor je hierarhično zato nekoliko slabše strukturiran, a še vedno predstavlja kakovostno krajinskoarhitekturno zasnovo. Avtorji posebej opozorijo na obravnavo odprtega prostora kot podaljšek pedagoškega prostora, ki omogoča vadbene in eksperimentalne poligone za študente, kar je smiselno, vendar je treba v nadaljevanju o umeščanju poligonov razmisliti v širšem kontekstu prostora.

Ocenjevalna komisija je pri elaboratu prepoznala arhitekturno in krajinskoarhitekturno skladnost celotnega kompleksa ter kvalitetno urejeno zasnovo vstopnega atrija in vhodnega dela in je na osnovi navedenih ugotovitev predlogu prisodila enakovredno priznanje.

Ocena investicije po navedbi natečajnika je 5.041.760,65 EUR brez DDV.
Ponudbena cena projektne dokumentacije je 627.300,00 EUR brez DDV.

3.8. Poročilo o preostalih natečajnih elaboratih

ELABORAT del. št. 1 (šifra kandidata: 10380)

AVTORJI:

Benjamin Koren, univ. dipl. inž. arh.

Domen Mozetič, univ. dipl. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Vilko Šuligoj, univ. dipl. inž. grad. - gradbene konstrukcije

Matevž Ložar, univ. dipl. inž. str. – strojne inštalacije

Radivoj Ostrouška, univ. dipl. inž. grad. – požarna varnost

Aleš Bone, el. teh. – električne inštalacije

Stavba je deljena vzdolžno na različne višinske nivoje, vzhodni del z dvema etažama in zahodni s tremi. V zunanosti se to odraža v obliki strehe, ki je na zahodnem delu v naklonu trokapnica in v vzhodnem delu ravna. Programsko je zasnova objekta težje berljiva, saj se programi mešajo po etažah in niso jasno opredeljeni na programe bolj javnega in bolj zasebnega značaja, pa tudi na programe bolj družabnega ter bolj delovnega značaja.

Komunikacije po objektu niso ustrezno zasnovane. Neposrečeno je umeščeno tovorno dvigalo, saj v zgornjih etažah onemogoča fleksibilnost tlorisa na daljši rok. Višinsko zagato v najvišji etaži elaborat rešuje z oblikovanjem poševne strehe. Zato je problematična umestitev senzoričnega laboratorija v mansardni del objekta, saj višina kolenčnega zidu 1.90 m ni ustrezna z vidika laboratorijske tehnologije. Povezave z obstoječo stavbo je vzpostavljena zgolj preko požarnega stopnišča.

Trokapna strešina z blagimi nakloni iz očišča parterja ni opazna. Izvedba fasade iz vlaknocementnih plošč in večjih pasov zasteklitve ustvarja v prostoru vtis monolitnega stavbnega volumna ter v odnosu do obstoječega stavbnega kompleksa manj primeren arhitekturni nagovor.

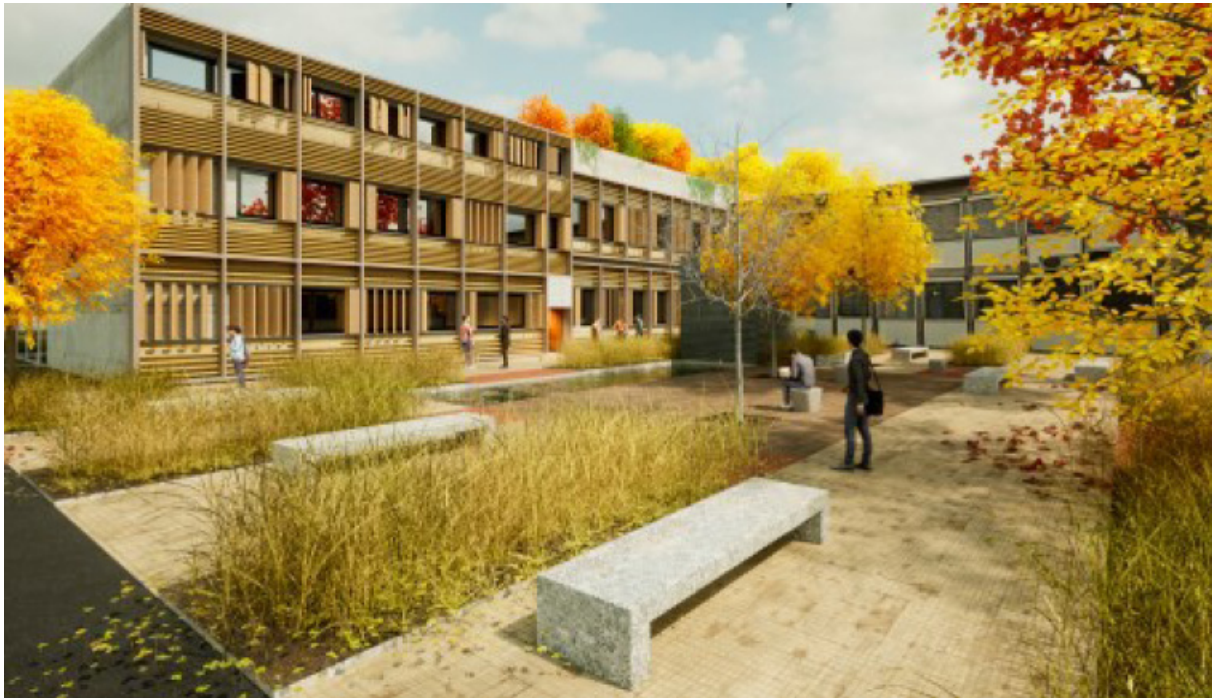
Senčenje velikih zastekljenih površin, ki so pomaknjene v ravnino fasade, je predvideno z notranjimi rolo senčili, kar pa ne zagotavlja ustrezne zaščite pred pregrevanjem zaradi sončnega obsevanja. Predlagana je lesena konstrukcija stebrov z nosilci ter nosilna vzdolžno postavljena CLT stena po sredini objekta, kar pa omejuje dolgoročno fleksibilnost organizacije prostora.

Avtorji vzpostavijo atrij, ki ne uspe zagotoviti skladnega oblikovnega dialoga z obstoječim atrijem in celotnim odprtim prostorom. Diagonalna povezava čez celoten atrij ustvari trikotno vhodno ploščad, preostanek pa deluje kot pasivna ozelenjena površina. Zelo neposrečeno je na vzhodni strani umeščen ograjen servisni prostor, ki je naslonjen neposredno na južni rob jedilne terase. Program v stavbi namreč ne zahteva zelo frekventne dostave, zato vzpostavljanje take površine/objekta na tem območju ni ustrezno.

Zaradi omenjenih manj primernih rešitev komisija rešitve ni umestila med elaborate, namenjene nagradam ali priznanjem.

Ocena investicije po navedbi natečajnika je 5.131.148,00 EUR brez DDV.
Ponudbena cena projektne dokumentacije je 524.000,00 EUR brez DDV.

ELABORAT del. št. 3 (šifra kandidata: LT333)

AVTORJI:

Vitoslava Frankovic, mag. univ. dipl. ing. arh.

Helmut Zieseritsch, dipl. ing. arh. ZT

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Georg Wäg, Prof. Mag. Dr. rer. nat / UNI Graz

Andrej Pogačnik, dipl. univ. grad. / Elea iC

Jens Lieberman, dipl. univ. ing. grad. / Laboratorijska logistika in projektiranje

Benedict Borsic, dipl. univ. ing. grad. / Gradbena fizika / Madritsch bauphysik GmbH

Manjši južni del stavbe je troetažen ostali del stavbe pa dvoetažen. Elaborat v svoji zasnovi ne poda jasne razmestitve programa ne po tlorisu ne po prerezu, s čimer obiskovalcu ne nudi dobre orientacije po objektu. Z vidika požarne varnosti je primerna umestitev dveh požarnih stopnišč v objekt, vendar nobeno izmed njih ne prevzema večje prostorsko organizacijske vloge. Zasnova stavbe je izrazito podrejena umestitvi laboratorijev, manjka pa kakovostno oblikovanje javnega vstopnega dela objekta in drugih nanj vezanih prostorov, kot je bilo predvideno s projektno nalogo. Laboratoriji so povezani s priročnimi pomožnimi prostori in tehnološko dobro rešeni. Predlagana rešitev pa vzbuja dvom glede dolgoročne prilagodljivosti ali združljivosti laboratorijskih prostorov. Opazna so tudi večja odstopanja v kvadraturi nekaterih laboratorijev navzdol ter primanjkljaj kar šestih kabinetov ter ene seminarske sobe. Elaborat se zaveda zahtevnosti tehničnih in servisnih prostorov za laboratorijski program stavbe, vendar je njihova umestitev v klet neustrezna (in neskladna s prostorskim aktom).

Vertikalni in horizontalni lamelni pasovi na vzdolžnih fasadah se odzivajo na motiviko fasadnih elementov obstoječih stavb. Leseni pomični paneli, ki ščitijo steklene površine pred pregrevanjem, ustvarjajo, skupaj z lamelnimi parapetnimi pasovi, izrazit videz »lesene stavbe«. So pa problematični z vidika obstojnosti in vzdrževanja. Podoba stavbe je tipološko primerna, vendar ne več kot to.

Konstrukcija objekta je armiranobetonska v pravokotnem rastru, vendar iz grafičnih prikazov ni povsem razvidno, če niso tudi številne notranje stene nosilne (zagotavljanje ustrezne potresne odpornosti?), kar precej omeji možnost dolgoročne fleksibilnosti pri organizaciji tlorisa. Rešitev je med prejetimi elaborati zaradi kletne etaže med največjimi po površini, obenem pa tudi po oceni izdelovalcev elaborata najdražja.

Rešitev je pri zasnovi odprtega prostora zelo ambiciozna, vendar v izhodišču preslabo ovrednoti dele odprtega prostora oziroma njegovo hierarhijo. Rešitev deluje, kot da je nova dozidava samostojna stavba sredi večjega trga. Avtorji se namreč lotijo oblikovanja atrija, odprtega prostora na zahodu (proti rozariju) in na severnem traktu obstoječe stavbe popolnoma enako. Struktura odprtih prostorov zato ni ustrezno zaznana, v takem stavbnem kompleksu pa je to nuja, saj mora uporabnikom že na daleč biti jasno, kje ima na primer stavba glavni vhod. Ambicioznost rešitve se sicer zrcali v zanimivem vzorcu oziroma kolažu tlaka z urbano opremo, zelenih površin in vodnih zrcal, kar bi zagotovo ob zagotavljanju ustrezne hierarhije v prostoru doprineslo k višji ambientalni kakovosti odprtega prostora. Izbor tlaka in urbane opreme je sicer preveč raznolik, členitve v tlaku pa bi lahko bile izražene manj izrazito, saj je že sam preplet tlakovanih in zelenih površin ter vodnih zrcal zelo pester.

Zaradi omenjenih manj primernih rešitev komisija rešitve ni umestila med elaborate, namenjene nagradam ali priznanjem.

Ocena investicije po navedbi natečajnika je 6.062.600,00 EUR brez DDV.
Ponudbena cena projektne dokumentacije je 504.000,00 EUR brez DDV.

ELABORAT del. št. 4 (šifra kandidata: 11235)

AVTORJI:

Tomaž Ebenšpanger, univ. dipl. inž. arh.

Boštjan Gabrijelčič, univ. dipl. inž. arh.

Aleš Gabrijelčič, mag. inž. arh.

Nik Solina, mag. inž. arh.

Ivan Zuliani, mag. inž. arh.

Danijel Mohorič, mag. inž. kraj. arh.

Lovre Mohorič, štud. arh.

Peter Gabrijelčič, univ. dipl. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Aleš Glavnik, univ. dipl. inž. str., PIN d.o.o.

Tomaž Habič, univ. dipl. inž. grad., Hiša Niša d.o.o.

Stavba je dvoetažna v južnem delu ter troetažna v severnem delu. Funkcionalna zasnova je jasna in preprosta, v južnem delu se nahajajo laboratoriji, v severnem delu pa spremljevalni programi, kabineti ter tehnično manj zahteven senzorični laboratorij. S tako razmestitvijo programa so prostori bolj javnega značaja z izjemo glavne jedilnice umaknjeni v severni del stavbe, zaradi česar se v pritličju tudi slabše navezujejo na vstopni del objekta in vhodni atrij. Opazna so zelo velika odstopanja v kvadraturah navzdol, zlasti pri laboratorijih. Glavno komunikacijsko vozlišče je umeščeno v podaljšku obstoječe stavbe, s čimer se vzpostavi dobra povezava z obstoječim objektom v 1. nadstropju s kratkimi in jasnimi potmi.

Fasado opredeljujejo horizontalni okvirji iz vidnega betona, ki izkazujejo različno etažnost objekta, razmejeno z masivnima betonskima stenama na V in Z strani. Vertikalne lesene lamele ločujejo večje (laboratoriji, jedilnica) ali manjše zastekljene površine (kabineti). Z uvedbo velikih nečlenjenih steklenih površin oblikovanje opazno odstopa od arhitekturnega oblikovanja obstoječega stavbnega kompleksa.

Raster AB stebrov z osrednjim jedrom omogoča dolgoročno fleksibilnost organizacije tlorisa. Fasadno opno sestavljajo v poljih velikoformatne celoetažne fiksne zasteklitve, z izmeničnimi lesenimi polnili, ki

služijo tudi kot prezračevalne lopute. Za zaščito pred soncem so pred steklenimi površini smiselno uporabljena zunanja rola senčila. Zasnova fasadne opne je sicer s tehnološkega vidika ustrezna, vendar je za dolgoročno prilagodljivost (deljivost prostorov) smiselno razmišljati o dodatnih možnih delitvah velikih steklenih površin, s čimer bi se obenem tudi racionalizirala sama izvedba.

Avtorji v obstoječem odprtem prostoru, ki že zdaj ne izkorišča vseh potencialov inštitucije, ki na tem območju deluje, tudi sami ne vidijo posebnega potenciala. Na robovih vhodnega atrija avtorji ob stavbah odmerijo vzdolžne grede, ki jih vidijo kot poligon za pedagoške namene, atrij ima teraso na severnem delu ob obstoječem traktu, je izdatno zatravljen in v njem sta dve gruči dreves. Ob zahodni fasadi poteka servisna dostopna pot. Predlagane rešitve so brez posebnih napak, a predlog je v celoti skromen in ne prepozna funkcij, ki jih odprt prostor lahko opravlja.

Zaradi omenjenih manj primernih rešitev komisija rešitve ni umestila med elaborate, namenjene nagradam ali priznanjem.

Ocena investicije po navedbi natečajnika je 5.122.951,00 EUR brez DDV.
Ponudbena cena projektne dokumentacije je 616.101,00 EUR brez DDV.

ELABORAT del. št. 7 (šifra kandidata: 2M7J6)

AVTORJI:

Matjaž Bahor, mag. inž. arh.

Anja Mencinger, mag. inž. arh.

Kaja Stopar, mag. inž. arh.

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Haris Alič, univ. dipl. inž. grad.

Vlasta Kastelic, mag. inž. kraj. arh.

Stavba je členjena v vzdolžni smeri. Hodnik v smeri sever – jug deli objekt na širši sklop, za dvema višinsko različnima etažama na zahodnem delu ter ožji sklop, s tremi etažami na vzhodnem delu. Temu je prilagojena tudi rastrska nosilna konstrukcija s tremi jedri za požarno stopnišče na jugu, glavne vertikalne komunikacije ob stiku z obstoječim objektom ter instalacije na severu. Elaborat inovativno reši etažne višine z longitudinalno razporeditvijo programa ter vmesno medetažo kabinetov in pomožnih prostorov (svetla višina 2.53 m), saj s tem pridobi dvovišinsko jedilnico, seminarski sobi ter laboratorije na zahodnem delu pritličja. Vendar taka rešitev posledično zahteva dolge horizontalne komunikacije s 'slepimi' zaključki, raster nosilne konstrukcije pa je manj primeren za laboratorijski program. Povezava z obstoječim objektom je ustrezno rešena tako v pritličju kot v nadstropju.

Oblikovanje fasade sledi nameri, da se navzven odrazi konstrukcijska zasnova in programski sestav stavbe ter prikaže navezanost na obstoječe objekte. To je doseženo s poudarjenim rastrom horizontalnih in vertikalnih betonskih elementov ter lesenih polnil in zasteklitve različnih velikosti. Tipološko sporočilo, da gre za javni objekt, je nesporno. Stavba, ki v splošnem daje vtis prosojnosti pa se s fasado zapre v območju vstopnega atrija, kar je manj primerno.

Fasadna opna ima več težav s tehničnega vidika. Zaradi izpostavljenosti zastekljenih površin (ni elementov za pasivno senčenje) je za pričakovati, da bodo predvidena zunanja rola senčila ob izpostavljenosti zastekljenih površin soncu morala biti pogosto spuščena, kar pa zmanjšuje vizualno ugodje uporabnikov. V elaboratu so omenjene in nakazane prezračevalne lopute na fasadi, vendar njihov način funkcioniranja ni povsem jasen. Z vidika ekonomičnosti investicije, vzdrževanja in z vidika dolgoročne prilagodljivosti stavbe (deljivost prostorov) so vprašljive velike celoetažne zasteklitve v 2. nadstropju. Uporaba lesenih panelov (v takšni obliki) na izpostavljenih fasadah je vprašljiva z vidika odpornosti proti vremenskim vplivom (krivljenje panelov).

Avtorji z vnosom dveh za ta prostor novih oblik pri ureditvi zunanjega prostora ne uspejo zagotoviti skladnega oblikovnega dialoga z obstoječim odprtim prostorom. Diagonalna povezava čez celoten atrij ustvari trikotno vhodno ploščad, vanjo pa umestijo veliko korito organske oblike, katere rob predstavlja prostor za sedenje, preostanek atrija pa deluje kot pasivna ozelenjena površina. Na zahodni strani je umeščena jedilna terasa organske oblike, ki vzpostavlja nekakšen dialog s koritom v atriju. Kot boljše so se izkazale rešitve, ki so atrij oblikovale v dialogu z obstoječim atrijem pred Dekanatom.

Zaradi omenjenih manj primernih rešitev komisija rešitve ni umestila med elaborate, namenjene nagradam ali priznanjem.

Ocena investicije po navedbi natečajnika je 5.238.013,00 EUR brez DDV.

Ponudbena cena projektne dokumentacije je 288.091,00 EUR brez DDV.

ELABORAT del. št. 8 (šifra kandidata: CA129)

AVTORJI:

Monica Juvera Jimenez, arhitekt in krajinski arhitekt
mag. Boris Bežan, dipl. univ. inž. arhitekture

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Natalia Ros Rey, absolvent arhitekture
Raul Escuin Lombarte, študent arhitekture
Jorge Bennassar Oliver, študent arhitekture

Tlorisno je zasnova objekta jasna in čitljiva, vzpostavlja dialog javnih programov v pritličju med vzhodnim atrijem in zahodnim gostinskim vrtom. Servisno jedro je smiselno umeščeno v podaljšek obstoječe stavbe, s katero vzpostavi povezavo tako v pritličju kot tudi v 1. nadstropju. Elaborat zasnuje tri enovite etaže, a se ob tem oddalji od zahtev projektne naloge glede etažnih višin z drugačnim pristopom pri zasnovi instalacij. Zaradi problema višin so v vzdolžno os stavbe umeščena servisna jedra, ki so direktno povezana s strojnicami v 1. etaži. Razvodi instalacij se s tem skrajšajo, streha objekta pa je prosta instalacijskih naprav. Vendar je taka zasnova razvoda instalacij po stavbi za laboratorijske namene manj primerna, saj je potrebno za izvajanje določenih programov zelo ciljno pripeljati instalacije (tudi ventilacijo) do določene laboratorijske opreme. Prav tako je na dolgi rok taka zasnova dokaj nefleksibilna, predlagani dvignjeni tehnični pod pa je v laboratorijih nezaželen. Natečajni predlog zelo kvalitetno oblikuje vhodni – javni – del stavbe v pritličju. Vzpostavi ustrezne odnosi med programi, poudarjeno transparentnost v prečni smeri pa nadgradi z dvovišinskim prostorom jedilnice.

Vodilni likovni motiv obstoječih stavb s horizontalnim in vertikalnim členjenjem ter kombinacijo betonskih in lesenih elementov ter zasteklitve, se odraža v oblikovanju fasadne opne objekta. Vendar uvaja izrazito poudarjeno horizontalno usmerjenostjo fasadnih elementov, s čimer opazno odstopa od drugih že obstoječih objektov kompleksa. Za nadzor vstopa sonca in uravnavanja osvetlitve so

predvidene zunanje žaluzije. Predlagana konstrukcija AB stebrov z jedrom in ploščami je sicer zasnovana jasno, ampak brez nosilcev bi potrebovala dodatno horizontalno zavetrovanje (nosilci in/ali stene v 1N ter 2N). Strešna konstrukcija je zasnovana v lesu.

Avtorji v obstoječem odprtem prostoru ne vidijo posebnega potenciala. Predlog ureditve je korekten in minimalističen, vendar izpusti priložnost, da bi oblikovanje odražalo več funkcij odprtega prostora. Atrij je obravnavan izrazito asketsko, z dostopno potjo z nekoliko razširjenim delom od dozidavi, ki predstavlja vhodno ploščad. Zelenica je obravnavana kot preostanek v prostoru, brez izrazite funkcije. Strukturno popolnoma enako je obravnavan odprt prostor na zahodnem delu stavbe, kamor je umeščena jedilna terasa z manjkajočo povezavo s severne poti (od tam bi vodila krajša povezava iz objekta zahodno od nove dozidave).

Zaradi omenjenih manj primernih rešitev komisija rešitve ni umestila med elaborate, namenjene nagradam ali priznanjem.

Ocena investicije po navedbi natečajnika je 5.131.148,00 EUR brez DDV.
Ponudbena cena projektne dokumentacije je 590.000,00 EUR brez DDV.

ELABORAT del. št. 11 (šifra kandidata: HI321)

AVTORJI:

Mirjana Lozanovska, mag. inž. arh.
Silvija Shaleva, mag. inž. arh.
Erik Jurišević, abs. arh.
Silvia Navarro Carrillo, mag. inž. arh.
Andrej Gorišek

Sodelavci, konzultanti, izvedenci:

Anglea Lokovska, štud. arh.
Emilija Aleksijoska, štud. arh.

Stavba je členjena v vzdolžni smeri. Hodnik v smeri sever – jug deli objekt na sklop za dvema etažama na zahodnem delu ter sklop s tremi etažami na vzhodnem delu. Tlorisna zasnova je jasna, vendar razporeditev programa ne povsem ustrezna. Problem etažnih višin projekt rešuje s poglobitvijo delov pritličja, pri čemer ne upošteva zahtevane kote pritličja iz natečajne naloge. Jedilnica je delno umaknjena iz glavne osi prečne povezave ter rahlo poglobljena, kar ustvari zanimiv ambient in prostor hkrati pridobi na višini. Oblikovanje nadstreška znotraj volumna stavbe ustrezno nagovarja obiskovalce, manj uspešno pa je oblikovanje glavnih vertikalnih in horizontalnih povezav v stavbi. Neprimerna je lokacija skladišča za pline ter umestitev pomožnih prostorov ob laboratorijih v pritličju z vidika laboratorijske tehnologije. Manj primerna je tudi umestitev seminarских sob v zadnjo etažo, saj gre za program bolj javnega značaja, posledično se v višjih etažah mešajo poti raziskovalcev in zunanjih uporabnikov. Natečajni elaborat sicer skuša oblikovati stavbo kot laboratorij, vendar ne uvaja večjih presežnih prostorskih kvalitiet znotraj objekta, z izjemo prečne transparentnosti v vhodnem delu stavbe v pritličju ter oblikovanja zelene strešne etaže.

Predlagani konstrukcijski sistem lesenih stebrov ter nosilcev v kombinaciji s CLT stenami je zasnovan racionalno ter omogoča dobro mero prilagodljivosti tlorisne zasnove, je pa prikazan nekoliko pomanjkljivo. Zunanjo stavbno opno sestavljajo polja zasteklitev z zunanjimi rolo senčili, polni izolirani

elementi v višini konstrukcije plošč ter lesene izpostavljene vertikalne lamele na zunanosti, ki omogočajo delno pasivno senčenje. Večina lamel po prikazanem v elaboratu predstavljajo tudi notranjo nosilno konstrukcijo, kar brez termične ločitve predstavlja težavo z vidika toplotnih mostov in dolgoročne zaščite nosilne konstrukcije. Členitev lesenih elementov fasad sledi prevladujočim vertikalnim poudarkom obstoječih stavb. Enovit in opazen ritem vertikal, strukturiranje vhoda ter zasteklitev nad njim, so prvine, ki jasno in ustrezno kažejo na tip stavbe. Z izključno uporabo lesa za konstrukcijo in fasadni ovoj stavba presega zahteve po ZeJN, je pa problematična z vidika obstojnosti in vzdrževanja.

Rešitev predstavlja kakovostno krajinskoarhitekturno zasnovo. Avtorji rešitve ustrezno vzpostavijo hierarhijo odprtega prostora ob novogradnji. Na severni strani obstoječega trakta vzpostavijo »mali park«, na zahodu umestijo jedilno teraso, z atrijem pa zgradijo zanimiv in posrečen dialog z atrijem pred dekanatom. Glede na to, da avtorji jedilno teraso umeščajo na zahodni del stavbe, bi lahko v atriju, ki ga pravilno obravnavajo kot vstopni trg, načrtovali manj tlakovanih površin in več ali večje zelene preboje v tlakovani površini.

Zaradi omenjenih manj primernih rešitev komisija rešitve ni umestila med elaborate, namenjene nagradam ali priznanjem.

Ocena investicije po navedbi natečajnika je 4.660.000,00 EUR brez DDV.
Ponudbena cena projektne dokumentacije je 359.000,00 EUR brez DDV.

3.9. Podpisi ocenjevalne komisije k zaključnemu poročilu

Zaključno poročilo je bilo podpisano v Ljubljani, dne 28. 2. 2022.

Predsednik ocenjevalne komisije, imenovan s strani ZAPS:

Mitja ZORC, univ. dipl. inž. arh.

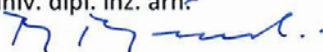
Namestnica predsednika ocenjevalne komisije, imenovana s strani naročnika:

prof. dr. Nataša POKLAR ULRIH, dekanja Biotehniške fakultete UL

Član, imenovan s strani naročnika:

Boris BRIŠKI, univ. dipl. inž. arh.

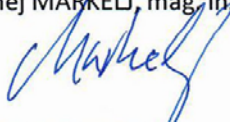
Članica, imenovana s strani naročnika:

mag. Polona FILIPIČ, univ. dipl. inž. arh.

Član, imenovan s strani ZAPS:

dr. Jernej MARKEJ, mag. inž. arh.

Namestnica članov, imenovana s strani naročnika:

Darja MATJAŠEC, univ. dipl. inž. kraj. arh.

Namestnica članov, imenovana s strani ZAPS:

Tanja PAULIN, mag. inž. arh.

